

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravišstvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Iz verifikacijske debate v kranjskem dež. zboru.

I.

(Govor posl. Janka Kersnika.)

(Po stenografskem zapisniku.)

Visoka zbornica! Umestno se mi vidi, da najprej javljam v svojem in v imenu ožjih svojih soimšljenikov, da nikakor nimamo v mislih, glasovati proti prehodu v nadrobno razpravo in tudi ne proti kakim posameznim izvolitvi. Akoravno imamo tu in tam kak formalni pomislek, vendar bomo glasovali za prehod v nadrobno razpravo. Pred vsem nam je le na tem, znake zadnje deželno-zborske volitve nekoliko na steno pribiti ad perpetuum rei memoriam in v korist poznejšim volilcem, da bodo oni na podlagi skušenj, ki se dajo posneti iz zadnjih volitev, lahko bolje poučeni stopili na volišča, kakor sedanjí.

Zadnje deželnozborske volitve so bile gotovo najznamenitejše, kar jih je še imel dosedaj slovenski narod na Kranjskem. Slične so bile one, ki so se vršile pred 22 ali 23 leti, vendar se ne dajo primerjati z ravno minulimi, ker volilna agitacija tedaj še ni tako globoko segla v vse sloje prebivalstva in ker je tedaj tudi neka višja moč, ki je sedaj uporabljala vsa skrajna sredstva, odpovedala svoje sodelovanje.

Javna, aktualna zgodovina minolih deželnozborskih volitev sega nazaj v tiste dni, ko se je vršil tukaj v Ljubljani I. slovenski katoliški shod; skrivna zgodovina te volitve pa — in vse agitacije, kakuliska zgodovina pa se piše, kakor vsak otrok na Kranjskem ve, izza onega časa, ko je zasedel stolico ljubljanske škofije sedanji vladika. (Ugovor na levi; — poslanec Kalan: — „To ni res!“; poslanec Hribar: „Fakta govore!“; posl. dr. Tavčar: „Škof govori, kaj fakta!“) V tistem času je bilo, ko se je od Goriškega začel oglašati tisti novi pretek, kateri je pred vsem veleval: „Prvo je Rimski katolik, potem ne pride dolgo nič in zopet nič in potem šele nekaj, kar se imenuje „Slovenec“. (Poslanec Kalan: „To zopet ni res!“). To nas uči zgodovina zadnjih let. Pod tako agitacijo so se morale

napenjati strune in prišlo je do tega, da so razpočile. Komu je bilo to na korist, ne vem, bojim se pa, da nobenemu, pač pa da je bilo v škodo deželi in narodu v gospodarskem in kulturnem oziru. Spominjam Vas le 1880tih let, to je časov delovanja narodne stranke, ko je bila še jedina; koliko lepih in koristnih zakonov se je takrat ustanovilo, zakonov posebno v gospodarskem oziru imenitnih, brez katerih bi dežela naša danes sigurno stala pred finančnim porazom. Takrat je imela naša stranka tudi vedno trdno zaslombo v tovariših od te (leve) strani visoke zbornice, — in jim je bila v zaslombo.

Danes je stvar drugačna, danes zija širok prepad mej strankama te (leve in središča) strani. Bojim se, da se ta prepad ne bo dal premostiti, da se nasprotstvo ne bo več dalo zbravati. In kdo je tako razširil ta prepad? Vsaj so se mali znaki vedno čutili, že pred 20 do 25 leti. Trak se je strgal, pa napravila se je vrzel in dasiravno se je ta vrzel vedno čutila, je trak vendar ostal; sedaj se je pa raztrgal in mej obema strankama zija široka vrzel. Kdo je to povzročil? Jaz pravim, glavni vzrok tiči v brezmejni strastni in brezobzirni agitaciji, ki se je kazala od Vaše strani pri zadnjih deželnozborskih volitvah.

Gospoda moja, jaz sem rekel, da je bila Vaša agitacija brezmejna in brezobzirna, in še jedenkrat to rečem. Sveto Vam ni bilo nič, kajti Najsvetejše, gospoda, ste po nekem receptu, ki ne velja za nas in ne more veljati, vlekli v blato cestne agitacije. (Živahni ugovori na levi; pritrdjevanje v središču.) V posameznosti se ne bom spuščal, morebiti bo ta ali oni izmed gospodov tovarišev še pozneje imel priliko, ziniti kaj o tem, jaz ne bom navajal nobenih podrobnosti, le v tem oziru bi izrazil skromno mnenje, da se mi jako čudno vidi, da v očigled temu, da vera, kakor trdite, mej ljudstvom peša, v agitacijske namene izpostavlja Najsvetejše in žugate ljudstvu s časnimi in večnimi kaznimi; s časnimi s tem, da duhovniki ljudem odrekaajo sv. zakramente, da žugajo onim, ki ne gredo z njimi, da jim bodo manjkali v smrtni uri; večna kazen se ne da kontrolirati ne od nas, ne od Vas, ampak usiljevali ste jo mnenju vsakega in agitirali z njo.

Taka sredstva, izpostavljanje Najsvetejšega, žuganje s časnimi in večnimi kaznimi, odrekanje zakramentov in cerkvene pomoči v zadnji uri, mislim, da ravno to niso sredstva, katera bi v časih, ko trdite, da vera peša, pomagala ojačiti vero, nasprotno, izpodkopujejo jo. Glejte, po tej agitaciji je vse trpelo, društveno, družbinsko in socialno življenje, prijateljstvo in mejebojna ljubezen, ne da se tajiti, da je trpel kulturni razvitek, narodni razvitek in bojim se, da tudi v gospodarskem oziru vsa ta agitacija nobenih koristi niti za deželo niti za državo imela ne bode. Glejte, Vi čutite sami svojo slabost. Že v prvi seji se je to pokazalo; morebiti sami ne veste, ali mi smo to s tankimi ušesi hitro čutili. Ko je v onih ljubeznivih in sladkih besedah gospod deželni glavar pozdravil članove Vašega kluba in to (desno) stran naše zbornice, zvenelo je to, kakor ona skrivna, tiha, sladka snubitev, kakoršna se čuje iz Jenkove pesmice: „Ljubica pojdi, z menoj, lepa je noč nocoj, bova vasvala.“ (Veselost v središču.)

Mi nismo sicer občutljivi, ampak ta snubitev je bila vendar nekoliko preprozorna, nazadnje — rekel bi — tudi nekako okorna. Čemu praviti gospodom zastopnikom veleposestva, da imajo tiste interese, kakor zastopniki kmetijskih občin? To vedo sami in to je tako okorno in prozorno, da smo res iz tega nagovora le sklepati morali, da čutite sami veliko slabost v nogah, na katerih hočete stati.

Gospoda moja, jaz sem le hotel v večjih potezah označiti zadnje volitve in njih posledice. Dve velike smeri, dve rudeče niti gresta skozi celo to volilno gibanje.

Pri Vas bil je to — le bodite odkritosrčni — boj za nadvlado Vaše stranke, za nadvlado škofovih načel; pri nas je šlo za kulturni razvitek naroda slovenskega. Pri Vas za rimskega katolika, pri nas za onega ubogega trpina, ki se je rodil kot Slovenec in ki hoče imeti tudi kot človek pravico svobodno misliti in napredovati. Gospoda moja, kratko rečeno — pri Vas je bil to boj za gospodarstvo Vaše stranke, pri nas pa boj za obstanek slovenskega naroda. Jedno nado imamo, nado, katera se že utemeljuje v tem, da se Vam sedaj Vaše nakane niso povsem posrečile; nado — da bode v prihodnje

Listek.

Silvestrov večer pri Buckovih.

Starega leta dan me je srečal moj prijatelj Bucek s svojo častitljivo gospo soprogo sredi naše ponosne „Zvezde“.

Ako krene čili popotnik od Radeckega spomenika sedem krepkih vojaških korakov naprej naravnost proti bogatemu Trstu, je skoraj izključeno, da bi izgrešil ta zgodovinski prostor, kjer smo stali blagorodna gospa Buca, zakonski junak Bucek in pa moja neoženjena malenkost.

„Puhančke bomo jedli in pa hacke, gospod H. — Namheč: na Silvestrov večer . . . nocoj, takoh se heče!“

Tako mi je oznanjevala radostno vest ljubezniva dama in se mi smejala nasproti z ono veleljajno uljudnostjo, katera diči vsakega boljšega katolika zadnje dni upehanega leta.

In še se nisem bil popolnoma zdramil od napovedi, od nenadne napovedi kulinarčnih domačih pečenih idealov, ko je že nadaljevala moja imenitna manka blizu tako-le:

„Puhančke in pa hacke! Phosim . . . mislite, da ste, — — — da ste tudi vi povabljeni!“

Takrat se nisem mogel več premagovati. Kar najedenkrat sem izpustil vajeti svoji požrešni fantaziji. Najbolj vzorni in najnatančnejše pečeni purani in najbolj klasične race so kar trumoma priletele nad kostanji po „Zvezdi“, vse umetno zaklane in rafinirano prirejene, z noži in vilicami v slastnih hrbtovih . . . skratka: bajna kuretnina. — O! V duhu . . . v duhu mi je že prijetno zadišalo . . .

No, reci kdo, karkoli hoče, — morebiti je vender-le res, da ima profesor Jaeger prav, trdeč, da čepi čuteča človeška duša v nosu na gorkem.

Toda zadnji čas je bil, da se gospej Buci primerno zahvalim.

„Hvala lepa, milostiva! Jaz, kar me je, ne gojim nobenega privatnega sovraštva zoper pečene živalice, katere ste ravnokar blagovolili imenovati. Po tem važnem razlogu tudi vašega laskavega vabila ne morem odklanjati, nikari pa odkloniti. V duhu . . . v duhu že vživam!“

Buca se je zasmejala široko kakor počen Kinez iz porcelana; ta čas se je oglašil še Bucek.

„Za vino bom pa jaz dal,“ je kričal. „Deset litrov ga bomo,“ se je drl. Lepo prosim, sredi „Zvezde“, pod zmrlimi kostanji. Ali je to lepo? Seveda to ni lepo, bi rekel vsakdo.

Zdaj pa — pomislite — sta stopicali mimo nas treh dve jako mladi gospodični! Stari sta bili šele dvajset rožnih let; zlobno javno mnenje jih je poznalo nad trideset.

„Deset litrov ga bomo!“ je zarjovel nerodni Bucek iznova. „Najbrže pa še več! Ker nas bo mnogo!“

Gospodični, mimo prihajajoči, sta me zelo kritično pogledali, obe, vsaka po svoje . . . Hribi, zakrite me! Morja, požrite me!

Povesil sem hitro oči in zarudel, kolikor se je v naglici in v mrazu najbolj dalo.

Sram me je bilo za deset kil pristnega cvička.

Zato tudi vse te dogodbe šele danes pripovedujem, ko sem kolikor toliko vender-le zopet vsaj po vrhu našel samega sebe.

Vender takrat zvečer sem bil jeden najprvih gostov pri Buckovih.

Prijatelj otrokom sem vstopil takoj v njih sobico, zakaj že od daleč me je vabilo tjakaj zategnjeno tuljenje treh čvrstih sopranov.

Vsi trije mladi Bucki, bratca in sestrice, so sedeli ob mlečni kaši in milo povzdigovali glasove proti drugemu nadstropju.

Počasi in polagoma, uporabljajoč vsa sredstva moderne diplomacije, sem izvedel, kaj da je glavni

tudi v Vaše vrste prišlo mirnejše, rekel bi, tolerantnejše mišljenje, ki je bilo vedno tradicionalno v vrstah naše duhovščine in katero vedno še šteje nekaj zastopnikov in oznanjevalcev mej svečeniki slovenskimi; in s to nado v srcu sklepam svoje kratke opazke. (Živalno odobravanje v središču.)

Tužna nam majka!

Iz Celovca, 23. januarja.

Gospodu učitelju na Jezerškem se zdi naša kritika, ki je bila pod gorenjim zaglavjem priobčena v štev. 14. in ki je govorila o tamošnjem gospodu županu, recte občinskem odboru, pretirana, to pa zaradi tega, kjer se je „Njih ekselencija Schmidt-Zabiérow za Jezerško občino do zdaj skazal še pri vsaki priliki dobrohotnega“

Poglejmo si torej to dobrohotnost: „Slovenska šola“, pravi g. učitelj, „Jezerčane ni stala skoraj nobene težave; mej tem, ko drugod kričijo (sic!), zraven pa le malo dosežejo.“ Vprašamo: Ali je to kaka zasluga deželnega predsednika, ako se je na Jezerškem osnovala šola taka, kakoršna za čisto slovenski okraj mora biti in kakoršna se mora nam Slovincem po državnih osnovnih postavah naravno priznati, ne da bi se morali še za njo potezati ali si jo s klečeplazenjem zaslužiti? Ali se Vam to še čudno zdi, da ste si tako šolo osnovali brez težav? S tem sami priznavate, da veste, da imamo Slovenci na Koroškem tako stališče, da si moramo vse le z največimi težavami priboriti. In kdo nam dela te težave? Tisti, kateremu ste Vi za nič in zopet nič podelili častno občinstvo.

Dalje pravi g. dopisnik, „da se bode cesta s Spodnjega Jezera na Zgornji že letos pričela predelovati in so Jezerčani tudi zagotovljeni, da se bode cesta čez Jezerški vrh v kratkem popolnoma prenapredila.“ To zvedeti nas je posebno zanimalo, in prav hvaležni smo, da slavno uredništvo „Slov. Naroda“ tega klasičnega dopisa ni vrglo v koš, marveč nam s tem sporočilom dato povod odgovoru, kakor smo si želeli.

„Cesta s Spodnjega Jezera na Zgornji se bode šele letos pričela predelovati in cesta čez Jezerški vrh se bode šele v kratkem prenapredila.“ Torej ne jedno ne drugo se še pričelo ni izvrševati; zadostovalo je Jezerčanom že samo to, da se bode z delom (Bog zna kdaj?) šele pričelo, in to je že dovolj, da se mora jednemu največjih nasprotnikov koroških Slovencev podeliti največja čast, s katero morejo občinski zastopniki sploh razpolagati.

Tudi so dobili Jezerjani migljaj z Dunaja, „da se bode delalo na vse kriplje, da se potegne železnica čez Kapljo skozi Jezerški vrh do Kranja, kar se še lahko zgodi, dokler ni železnice v Rožno dolino in onkraj Karavank do Tržiča.“ O sancta simplicitas! Kaj pa bode k temu reklo glavno stolno mesto celovško? In kaj Borovlje in Tržič? Samo v poslednjih dveh krajih je industrija bolje zastopana, nego je pri Vas doli na celi črti od Sinče vasi čez Jezerški vrh notri do Kranja. Vsemu temu Vašemu tako sigurnemu načrtu je treba le toliko pripomniti, da te železnice sedanjí Jezerjani dočakali ne bodo in tudi naš „prezaslužni“ g. dež. predsednik

Schmidt-Zabiérow je ne bode deležen; gotovo pa bi ta mož ne imel kakih posebnih zaslug za to, ako bi se res sploh kdaj zidala. To bodo odločili drugi gospodje.

No, in sedaj vprašamo, ali imajo Jezerjani v resnici potrebo, „takemu gospodu, ki se tako izdatno (?) za njih oddaljeno gorsko dolino poteguje (?), hvaležni biti?“ Nikakor! Prej dejanja, potem pa hvala! Kdor pozna našega deželnega predsednika, ta bode vedel, koliko mu moremo mi Slovenci zaupati in verjeti. On nima srca za nas — in tudi za Jezerjane ne. S tem, da ga je na migljaj gosp. okrajnega glavarja velikovškega imenovala tamošnja občina svojim častnim občanom, ni si kot taka pri njem dobila nikakega večjega zupanja ali spoštovanja. On bode tudi še nadalje ostal trd in neizprosni ter gluh za vse naše težnje. On nas Slovencev ne more; mi smo mu zoprni — in z nami zoprni so mu tudi slovenski Jezerjani, če tudi so si ga postavili za malika z namenom, da bi se mu prikupili in naposled pili na kožo in škodo drugih koroških Slovencev. Saj dobro vemo, kako zua g. Schmidt-Zabiérow vsa taka odlikovanja porabi na zunan v svojo korist. To nam tudi potrjuje faktum, da se naš deželni poslanec in župan Jezerški g. Fr. Muri ves čas sem nekako ostenativno izogiba vsake slovenske družbe. Nikdar ne uvidi potrebe, da bi se potrudil v Celovcu mej Slovence, in se tako v krogu svojih somišljenikov kdaj o čem informiral. Molčimo o tem, da se je g. Muri kdaj udeležil v svojem volilnem okraju kakoga shoda našega katol.-političnega in gospodarskega društva.

Navadno je na vsa prijazna povabila v zadnjem trenutku telegrafično odgovarjal, da je na shod zadržan priti. To pa vse zaradi tega, ker se mu pohvala „našega prezaslužnega“ gospoda deželnega predsednika prilaga, ter se boji, s čim zameriti se mu. Jedenkrat v letu bi mu pač moralo mogoče biti, stopiti mej svoje volilce, da bi ga vsaj po obliči spoznali, ker ga po besedah na zborih in tudi v deželnem zboru sploh ne poznajo. Kaj koristijo narodu taki zastopniki, ki se v celem zasedanju ne oglašijo niti jedenkrat k besedi — najbrž samo zaradi tega ne, da bi se ne zamerili svojim nemškim kolegam in drugim našim takoiimenovanim „boljšim prijateljem“, ali celo našemu „prezaslužnemu“ gospodu vladnemu zaščitniku? Vse se tiho kvitira, naj si že bodo dobri ali slabi predlogi. Naši gospodje c. kr. uradniki, vsem na čelu okrajni glavar celovški, Mac Nevin, smejo postopati slobodno s Slovinci, kakor se jim ljubi, v deželnem zboru nikdo ne najde uzroka, javno in jasno protestirati proti takemu postopanju, kakeršnemu so ravno Slovenci celovške okolice izpostavljeni. Naj naš gospod deželni predsednik čuje na svoja ušesa, kake uradnike si zbira okoli sebe. Zapisniki deželnozborni pa naj pričajo poznim rodovom, kako so nekdanj trpeli Slovenci na Koroškem in kako moško ter junaško so se za nje potezali njihovi zastopniki.

Gospod učitelj trdi dalje, da tudi, kar se tiče občinskega uradovanja na Jezerškem, je vse v najlepšem slovenskem redu, „samo korespondenca na koroško stran je nemška, to pa zato, ker se tiskovine (formulari) od c. kr. okr. glavarstva ve-

likovškega le nemške dobivajo. Izvratno! Ali to trpite? Ali ne morete zahtevati slovenskih tiskovin — za svojo občino? To se dá doseči, in makari instančnim putem. In le na koroško stran se nemški uraduje? Bogme! Ali hočete tudi Vi biti kot bratje svojim bratom nepravilni? Ali mora tako biti, kakor naši nasprotnik bočejo, in Vi jih v krivicah še podpirate! Torej na koroško stran se mora nemški dopisovati vsem občinam brez razločka, tudi takim slovenskim občinam, ki, hvala Bogu, že slovenski uradujejo. Ali se takim ne more na slovenske dopise slovenski odgovarjati? Znano je široko na okoli v slovenskih krogih, koliko so nekatere naše občine že trpele zaradi slovenskega uradovanja, pa se niso dale v kozji rog ugnati in naposled so zmagale. Take občine sta mej drugimi tudi občini Bistrica pri Pliberku in Globasnica. Te dve občini uradujeta z slovenskimi občinami slovenski in čudom smo se čudili, ko smo nekoč izvedeli, da je Jezerška občina tudi jedni teh dveh občin na slovenske dopise nemški odgovarjala. Ali ni to sramota? Naj že zadene gospoda župana samega ali pa gospoda učitelja kot tajnika! Kam pa pridemo, ako se bodo tako odlične in odločno slovenske občine, kakoršna je ravno Jezerška, tako po robu postavljale slovenščini, to je svojem lastnemu maternemu jeziku. Ali se ne škoduje s tem ugledu drugih, ki se z vsemi težavami borijo za to, da bi priborile vsaj trohico veljave svojemu domačemu jeziku? Ali jim je to zameriti; in ali je treba, da jim tudi še domače slovenske občine delajo težkote poleg neštevilnih drugih, nemškutarskih in nemških? Bodite vendar možje in ne hodite nam na dan s takimi smešnimi argumenti, kakeršne navaja g. učitelj Jezerški v obrambo tamošnjega uradovanja. Jezerška občina bi morala biti u z o r vsem drugim, ne pa da jim je v pohujšanje s takim postopanjem. Kar more in zna storiti na druge slovenske kraje, to mora pred vsem znati storiti tudi na koroško stran — in mirna bode Bosna!

Kar nam pa na vsem tem najbolj ugaja, je to, da se je našel ravno učitelj, ki je za potrebno spoznal, ugovarjati našemu, po vsem stvarnemu in resničnem prvemu dopisu. Mi pa si drznemo vprašati, kdo je bolj odvisen pri nas od našega deželnega predsednika kot predsednika c. kr. deželnega šolskega sveta, nego ravno učitelji? Ti gospodje morajo plešati, kakor jim ta zagode. Saj jih poznamo! Skušnje nas učijo dovolj! Zakaj pa se ni oglasil gospod župan sam ali kak svetovalec jezerske občine? Dokáže naj se nam, kje smo kaj v svojem prvem članku pretiravali, potem snamemo klobuk raz glavo in prositi Vas hočemo oduščanja. Ker pa tako postopanje ni mogoče dobro zagovarjati, bi bilo bolje molčati; in ako bi bil g. učitelj molčal, storil bi bil dvojno dobro delo: sebe bi ne bil osmešil, meni bi pa ne bil dal povoda pisati ta drugi članek. Amen.

—č.

V Ljubljani, 25. januarja.

Razdelitev delokroga sekcijaskih načelnikov v učnem ministerstvu Novoimenovani sek-

Dalje v prilogi.

uzrok tej ustni trojni žalosti in vzajemnemu obupu.

Milanček, najstarejši, je bil namreč stavljal Danci in Slavkoti nujni predlog, da naj se takoj prične narodna igra „Ljubljanski potres“.

Ta predlog sta brat in sestra soglasno vzprejela in v kratkem je nadobudna Buckova mladina pretresla vse omare in mize v sobi tako in na ta način, da je po naravnih zakonih doli popadalo in se razbilo vse, kar je stalo prej gori v idealnih višavah...

Na ta hrup in šunder pa je prihitela gospa Buca in s prvim pogledom preudarila resnost položaja, z drugim pa našla šibo, teto vseh bolečin. In tako dalje...

Tolazil sem ravno mladi naraščaj, ko se je prikazala najedenkrat razlučena mama Buca, vsa razjarjena, kakor angelj jeze brez meča.

„Le pogledite me, gospod H!“ je sopihala. „Vsa se thesem... To je hakov v čhni šoli! — O ti moji othoci, ti me sphavijo še v hani ghob! — To je ghozno, kakoh se heče.“

Skušal sem posredovati in sem pomiroval razburjene duhove, kar se mi je naposled tudi posrečilo do cela. Le Milančka je doletela strašna kazen!

Buca ga je obsodila, da ne bo dobil „nobene dhobtnice od puhančkov in hack, zato keb je khiv pothesa“.

Mladi grešnik se je nekoliko stresel v svojem kotu.

„Zdaj pa phavzaphav,“ mi je dejala huda gospa mirneje, „zdaj, gospod H., pa le pojdiva! Silvestrov večer se je že začel.“

In res, glej! Ko sva vstopila z Buco, so bili že vsi gostje zbrani v obedni sobi, gospodje in dame, lep pogled.

Takoj sem opazil na njih presenečenih obrazih, da so pričakovali „puhančkov in hack“ mnogo želneje, kakor naju dveh, namreč Buce in mene.

No na vse zadnje so pridržali tudi napovedani junaki in junakinje zadnjega decembra.

„Prav lepo so pečeni!“ je dejal Buckov brat Matija in dokazal resničnost svojega prepričanja s tem, da si je vzela kar tri največje kose „za prvo potrebo“, kakor je dostavil.

„Izborni!“ se je oglasil za njim gospod Tepka, duhovito izstradan slovenski pisatelj, ki je spisal že dva „izvirna dopisa“ za „Slovenski Narod“, kar ga ni oviralo, da bi se temeljito pripravljal — šele petnajst let — na „izborni“ dramo.

Na vsak način bi jo bili v našem gledališču že davnej uprizorili, ako bi bil gospod Tepka, imenitni „rejalist“, tudi s peresom tako spreten in biter, kakor pri „hackah“. Slovenci, rešite ga s svojim denarjem slovenskemu slovstvu!

Tudi drugi gostje so se o Bucinih proizvodih prav laskavo izrazili.

Imeli smo se prav dobro. Celo svinec smo vlivali. Toda o tem drugič. —

„To je pa hes phav,“ mi je rekla, „da se ljudstvo phi nas tako izbohno zabava, kakoh se heče! Človek se siceh mnogo peha in thudi, phedno phide do veselja in hadosti, toda na vse zadnje je le nekaj! Hazlične phijateljice me že zdavnaj zavdajo za naše zabave“

Tačas pa se je oglasil Bucek k besedi in je začel z ginjenim glasom:

„Slavna gospoda! Vsakdo izmej nas ve, da smo se danes tukaj zbrali zadnji dan tega leta, da bi se še jedenkrat nekoliko razveselili mej seboj kaker tudi mej drugimi! Moja gospa Buca nam je spekla v to svrhu puranov in rac, katere vam ne bodo škodovala gotovo prav nič, ako se bodete spominjali z zadovoljnostjo tega večera še v davnih letih... Namreč! Ako človek premisli, da je ravno

ski načelnik nemški liberalac Hartel bode imel ednje- in visokošolske zadeve, sekcijski načelnik prof. Latour vse bogočastne, umetniške in obrtniške zadeve, sekcijski načelnik Bylandt pa ljudskoilstvo. Za Slovence se razmere v učnem ministerstvu niso ugodno premenile, kajti grof Hartel je aba zamena za Rittnerja. Sekcijski načelniki imajo alik vpliv, včasih večjega nego ministri sami. Če je srednje šolstvo izročilo nemškemu liberalcu, jasno, da Slovani ne smemo od vlade preveč pričakovati, posebno ker minister Gautsch tudi ni am posebno naklonjen.

Češki deželni zbor do 10. februarja ne ode mogel končati vsega dela, ki se mu je nakučilo. Vlada pa vendar ne misli podaljšati zborovanja, temveč bode rajši pozno po letu ali v jeseni za zopet sklicala. Sedaj se boji, da ne bi prišlo do tacega novega razpora mej Mladočehi in na mestnikom ali pa mej Čehi in Nemci. Poslednji prete, da ostavijo deželni zbor. Nemci bi utegnili to tudi storiti, ako se kurijatni predlog zavrže. Da so Nemci nakrat tako predrzni postali, ima svoje povode. Hujška jih namestnik Thun, veleposestniki, ki se javno ne upajo nastopiti proti Mladočehom, jim tudi svetujejo, da naj nastopijo abstinenčno politiko. Veleposestniki se s tem nadejajo doseči na Češkem kako premeno v politiki, da bi Mladočehi ne imeli tacega vpliva. Veleposestniki so jako nevoljni, da je moral odstopiti njih pristaš od namestništva in še na tak sramoten način, za to bi pa radi onemogočili grofa Badenja in maščevali se nad Mladočehi. Sami se proti vladi ravno ne upajo nastopiti, ker bi radi, da pade namestništvo in ministersko predsedništvo jim v roke, kakor zrelo jabolko. Vlada upa, da se do poletja položaj kaj zboljša. Novi namestnik nastopi takoj po sklepu deželnega zbora in bode skušal pomanjšati nasprotstva mej strankami. — Praški mestni svet je prosil, da se pomnoži število zastopnikov, katere pošlje mesto v češki in nemški šolski svet s štirih na osem. Šolski odsek deželnega zbora se je posvetoval o tej prošnji. Nemci so ugovarjali, češ, da bi potem mesto poslalo Čehi v nemški krajni šolski svet, ki bi v njem imeli večino. Tak šolski svet bi pa dovolj ne branil nemških koristij. Odsek se je pa izrekel za pomnoženje mestnih zastopnikov v deželnem šolskem svetu, ker so v tem vprašanju glasovali veleposestniki s Čehi.

Rusini in Poljaki. V deželnem zboru vlada še zadosti prijazno razmerje mej Poljaki in Rusini. Pričakovati je bilo hujših bojov, če se pomisli dogodbe pri volitvah. Poslanec Barvinski je predlagal, da se upelje na vseh srednjih šolah obvezen pouk poljščine in rusinščine in da se za uradnike upeljejo praktični učni tečaji v rusinščini. Oba predloga sta se jednoglasno izročila odsekom, prvi učnemu, drugi upravnemu odseku. Ravno tako so tudi Poljaki glasovali, da se predlog Vahnjaninov, naj se na poljski gimnaziji v Stanislavu upeljejo rusinske paralele, izroči deželnozbor. učnemu odseku. Bili so časi, ko so Poljaki vse take predloge kar odklanjali. Sedaj so pa že mnogo spravljivejši postali.

Srednje šole v gališkem deželnem zboru. Gališki deželni zbor je vzprejel resolucijo, da se v

tisti najmenj vreden, ki si največ domišljuje, torej si jaz takorekoč prav nič ne domišljam. Ker sem tukaj v domačem krogu, se v višjo politiko nikakor ne bom spuščal, ampak — ostanimo rajši pri nas doma. Ako preudarimo to leto, moramo reči, da je hitro minilo, in preveč bi imel opraviti, ako bi vam hotel tukaj še kaj natančnejšega povedati morebiti o shodu na Bledu, o klafarskih pesmih, o svoji jednoglasni izvolitvi v Radovljici, o našem domačem plesu, o, o . . . o svojem biciklu in pa marsikaj drugega, kakor na priliko še posebej poudarjam svoje prebivanje v sodu in predavanje na sodu za časa ljubljanskega potresa. Zatorej povzdignem svojo polno kupico in se vam vsem najlepše zahvaljujem, da ste me tako tiho poslušali in tako potrpežljivo pojedli, kar nam je izkubala in izpekla naša, to se pravi, moja častita soproga. Moja ura tukaj kaže novo leto, katero vam vošim in želim doživeti še večkrat.

Občno navdušenost za novo leto sem opazil že prej in obiskal kaznovanega Milančka v postelji. Podaril sem mu par delov puranov in racek.

Kakor sem pozneje čutil, mi je pokazal mali Bucek svojo hvaležnost s tem, da mi je nazokal v žep moje nove zimske suknje pet žlic svoje mlečne kaše.

Lvovu osnuje šesta gimnazija, v Tarnovu, Jaroslavu in Striju pa realke. Zbor se je tudi izrekel za to, da bi se upeljala na vseh galiških šolah zgodovina Galicije kot obvezni predmet. Zbor je nadalje sklenil resolucijo, da se bi povišale učiteljem plače, pomnožile štipendije za učiteljske kandidate in preosnovali učiteljski izpiti.

Rusija. Po Peterburgu se razširja novica, da malo pred cesarjevim kronanjem izide ukaz, s katerim se jako razširi svoboda v Rusiji. Sedanji car je precej svobodoljuben, samo da nanj uplivajo še močno nekateri reakcionarji, ki v najrjnejših barvah slikajo slabe posledice razširjenja svobode. Posebno Pobjedonoscev odločno nasprotuje vsem liberalnim reformam.

Bolgarsko sobranje se sedaj bavi z novim kazenskim zakonom in rešilo ga je že dobro tretjino. Sobranje se je izreкло, da se upelje smrtna kazen tudi za ženske, kar v vladni predlogi ni bilo. Precej huda debata se je unela glede mnogoženstva mohamedanskih bolgarskih podložnikov. Več govornikov je predlagalo, naj se jim mnogoženstvo s kaznijo prepove. Večina je pa iz političnih ozirov bila drugačnega mnenja in je preko te stvari prešla na dnevni red. Želeti je pač, da novi kazenski zakon, ki bode sestavljen popolnoma po novodobnih načelih, stopi kmalu v veljavo. Dosedaj so v Bolgariji še veljali turški kazenski zakoni, ki pa ne ugajajo za krščansko državo.

Italijani v Afriki. Že celo v Italiji dvomijo, da bi se mogla trdnjava Makale dolgo braniti. Pomanjkuje jej vode. General Baratieri jej tudi ne more poslati dovolj pomoči, ker mu še manjka vojakov, še bolj pa potrebnih živalij, katere bi nosile živež za vojsko. Sreča je za Italijane, da abesinska vojska, ki se je zbrala blizu trdnjave Makale in šteje 60.000 mož, se še ni pomaknila bolj proti severu, kjer bi bila lahko uničila razne malobrojne italijanske oddelke, predno dojdejo podkrepitja. Pravijo, da Abesince to ovira v bojevanju, ker so mej konji in veljblodi se pokazale nalezljive bolezni.

Demonstracija v Caracasu proti Angliji. V venezuelski prestolnici je bila te dni velika demonstracija proti Angliji. Na javnem trgu so postavili sliko angleškega ministerskega predsednika in streljali v njo, potem jo pa raztrgali. Videlo se je, kako strašno sovraštvo vlada v tej republiki proti Angležem. Seveda taki dogodki gotovo ne olajšujejo rešitve venezuelskega vprašanja.

„Slov. planinsko društvo“ in „Deutscher und Oesterr. Alpenverein“.

Že večkrat je bilo brati po nemških časnikih napade na „Slov. planinsko društvo“. Tako je preteklo leto nekdo smešil „Slov. plan. društvo“ v dunajski „Deutsche Zeitung“ ter trdo prijemal prof. Frischaufo, ker se kaže prijaznega „Slov. planinskega društva“. Letos se zopet drgne ob društvo „Grazer Tagblatt“ z dne 17. januarja pod naslovom: „Wie die Slovenen den Fremdenverkehr heben“. Predbaciva se v tem članku „Slov. plan. društvu“ „slep fanatizem“, „sovraštvo do Nemcev“, „umazana konkurenca“ in tako dalje.

Preveč nujnejšega posla imamo, da bi se na dolgo otepali s temi skrajnonemškimi listi, ter hočemo prav na kratko odgovarjati na te ponavljajoče se napade, da izve širši slovenski svet, kake prijatelje ima v svoji sredi.

Pred vsem bodi konstatirano, da je zaničevanje in popolno ignoriranje našega jezika pri napisih namškega plan. društva rodilo potrebo ustanovitve Slov. plan. društva. Vender je „Slov. plan. društvo“ hotelo ostati v prijaznih odnosih z nemškim „Alpenvereinom“ ter javilo svojo ustanovitev tako centrali kakor tudi sekciji „Krain“ nemškega in avstr. plan. društva.

Sekcija „Krain“ se tej objavi ni odzvala in je „Slov. plan. društvo“ v svojem ponosu popolnoma prezirala, nadejaje se, da se društvo ne bodo držalo in v kratkem času razpalo.

Ker se pa ta želja sekcije „Kraina“ ni obistnila in je društvo razvilo izredno delavnost ter vzbudilo zanimanje za alpinistiko tudi v širših krogih, rodilo je to slepo, črno zavist pri sekciji „Krain“. — Sedaj ni šlo več z ignoriranjem, sedaj so pokazali očito sovraštvo napram „Slov. planinskemu društvu“. Od ugodnostij, katere uživajo društveniki različnih planinskih društev vzajemno po planinskih kočah, od teh ugodnostij se „Slov. plan. društvo“ v kočah nemškega in avstrijskega plan. društva izključuje. Sekcija „Krain“ je celo strogo naročila svojemu oskrbniku v Dežmanovi koči, da jednega društvenika „Slov. plan. društva“ v kočjo puščati ne sme. In sedaj pride najbolje: Odborniki sekcije „Krain“ pripovedujejo javno vsakomur, kdor jih hoče poslušati, da izdajo v kratkem poziv na vse sekcije nemškega in avstrijskega plan. društva,

da naj nikdo ne prenočuje v kočah „Slov. plan. društva“.

Dobro, gospoda! Le krinko doli, da vas spoznajo tudi drugi ljudje, kakor vas poznamo mi. S tem bodete pa bore malo škodovali slovenskim kočam, kajti turist nočeva tam, kjer mu je najbolj pripravno in ne gleda ali je na koči ta ali ona firma.

Boj boče imeti sekcija „Krain“, toda na ta pota ne izvabi „Slov. planinskega društva“, kajti to ima čut za dostojnost in za korist dežele. Ono simpatizira z vsemi društvi, ki imajo jednake smotre, kakor „Slov. plan. društvo“, ono simpatizira tudi z velikim nemško-avstr. plan. društvom, izvzemši par odbornikov sekcije „Krain“, ki spletkarijo zoper „Slov. plan. društvo“, kadar in koder morejo.

Očitati tudi „Slov. plan. društvu“, da stavi kočje po nepotrebnih krajih, kjer so že drugi kočje postavili. Kako krivično in smešno je tako očitaje, kajti nijedne kočje ni „Slov. plan. društvo“ postavilo na nepotrebnem kraju. In tudi nespametno bi bilo staviti kočje na nepotrebnih krajih, ko jih še na potrebnih nedostaja.

Na vaše krivično očitaje, da bodeta alpinistika in promet v naši deželi vsled delovanja „Slov. plan. društva“ trpela, odgovarjamo sledeče:

V Ljubljani je nekaj odurnih oseb, ki si na vse mogoče načine prizadevajo, grditi naš rod pred unanjim svetom. Po nemških časnikih pošiljajo deloma zavita deloma neresnična poročila. Ti so, ki škodujejo deželi na dobrem glasu, katerega po vsi pravici zasluži, a ne „Slov. plan. društvo“, ki razvija tako koristno in potrebno delovanje.

Sekcija „Krain“ nemškega planinskega društva naj le spletkari zoper „Slov. plan. društvo“. Pri- stoja ji to jako dobro, seosebno zato, ko sede v njenem odboru možje, ki so še v poluprteklem času nastopali, kot slovenski turistiški pisatelji. Na vaše napade pa ne bomo odgovarjali nič več, kajti proti fanatizmu je vsaka beseda brezuspešna.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 25. januarja.

— (Imenovanje pri pošti.) Poštnim kontrolorjem v Ljubljani je imenovan gosp. Franc Poka pl. Pokafalva, doslej poštni blagajnik v Trstu.

— (Repertoire slovenskega gledališča.) Jako popularna in priljubljena narodna igra s petjem „Chonchon ali materin blagoslov“ bo jutri brez dvoma gledališče do cela napolnila. Naslovno ulogo bode igrala gosp. Polakova. Prihodnji teden pride na oder nova opereta in sicer znana Suppejeva opereta „Deset deklet, a za nobeno moža“. Ta igra je pisana z zdravim humorjem, je polna komičnih prizorov in dobrih dovtipov ter najraznovrstnejših vse vprek jako melodijoznih napევov, tako da o nje uspehu ni dvomiti. Opera študira sedaj jedno najznamenitejših del našega časa, veličastnega „Fausta“. Da se pospešijo skušnje za razne novitete, ne bode v torek predstave.

— (Slovensko gledališče.) Sinočna repriza „Prodane neveste“ je bila v nekaterih ozirih še dovršenejša in popolnejša od prve predstave v tekoči sezoni, zlasti so bili duetti in terzetti ubranejši, seksteti „Le pomisli Marinka“ pa se je pel uprav čudovito precizno in fino nancirano. Številno občinstvo — gledališče je bilo skoro razprodano — je soliste koncem dejanja in pri odprti sceni odlikovalo z opetovanjem viharim ploskanjem, seosebno gosp. Ševčikovo, gg. Purkrabeka in Vašička.

— (Čitalnica ljubljanska.) Opozarjamo čestite društvenike na to, da je danes zvečer v mali dvorani „Narodnega doma“ plesni večer z vojaško godbo. Tej veselici slede v letošnjem predpustu še nastopne plesne zabave: v sredo dne 29. januarja poskušnja za „Besedo“ in „Kolo“; v nedeljo dne 2. februarja plesna vaja z vojaško godbo; v sredo dne 5. februarja zadnja poskušnja „Besede“ in „Kola“.

— (Bicikliški plesni venček.) K plesnemu venčku, kateri priredi klub slov. biciklistov „Ljubljana“ dne 8. februarja t. l. v „Narodnem domu“ je pripomniti, da se ga udeležijo člani v večini v novi salonski tresi; glede družega občinstva želi se, da pride v običajni salonski opravi. Ker šteje klub tudi dosti zunanjih članov in ker obstoje slov. bicikliški klubi v Celju, v Trstu in Gorici, kateri se še posebej vabijo, nadejati se je zanimivega plesnega venčka.

— (Muzejskega društva) člani se opozarjajo, da bode prihodnji ponedeljek zvečer ob šestih v bralni sobi Rudolfini občni zbor, pri katerem se bode volil jeden nov odbornik. K obilni udeležbi vabi — odbor.

— (Bolniška blagajna mojstrov v Ljubljani) bode imela svoj redni občni zbor dne 9. februarja v mestni dvorani ljubljanski.

— (Občni zbor „Slavca“.) Odbor „Slavca“ opozarja svoje člane, da se polnoštevilno vdeležijo občnega zbora, kateri bo jutri ob 2. uri popoldne pri Perlesu.

— (Pevsko društvo „Ljubljana“) bode imelo redni občni zbor v nedeljo dne 2. februarja 1896. ob 2. uri popoldne v steklenem salon gosp. Ferlinca. Vzpored: 1. Nagovor predsednika. 2. Poročilo tajnika. 3. Poročilo blagajnika. 4. Poročilo revizorjev. 5. Volitev novega odbora. 6. Razni navsveti in interpelacije.

— („Slavčeva Maskarada“) bode letos v „Narodnem domu“ na pustno nedeljo dne 16. februarja. Ker je morala vlani ta priljubljena veselica vsled raznih ovir izostati, bode letos pomnožena odbora naloga, ker je zanimanje vsestransko, da bode storil vse, da se maskarada sijajno in primerno prvi „Slavčevi maskaradi“ v „Narodnem domu“ vrši.

— (Izjemni tarifi na južni železnici.) Vodstvo južne železnice je novič dovolilo izjemne tarife za dovažanje stavbenega materiala za popravo po potresu poškodovanih ali zgradbo vsled potresa porušeni ljubljanskih poslopij.

— (Hudodelniški album.) Po vzgledu policijskih oblastev v večjih mestih naložil je tudi ljubljanski mestni policijski urad album, v katerem se nahajajo fotografske slike oseb, ki so bile že kaznovane zaradi hudodelstva roparskega umora, rop, tatvine, ponarejanja denarja, uradnih pečatov in podpisov, zaradi goljufije in izneverjenja. Ta album šteje sedaj 729 slik. Zastopano je tu staro in mlado — 7letni deček poleg 70letnega starca — zastopani tudi razni stanovi — piskrovez poleg elegantnega postopača — zastopani domači in tujci. Domačih, t. j. na Kranjskem rojenih oseb, nahaja se v tem interesantnem albumu 222, ki so bile kaznovane skupaj že s 587 leti težke ječe; največ jih je iz ljubljanske okolice, kamniškega in kranjskega okraja. Po spolu je 165 moških in 57 žensk.

— (Policijske vesti.) Gospe Jozefi Wistner, stanujoči ob Cesti na južni kolodvor, ukradel je včeraj neznan tat srebrno remontoir uro. Posestniku Janezu Jazbecu ukradla je v Česnovarjevi gostilni v Kolodvorskih ulicah neznan ženska, ki se je k njemu prisedla, znesek 8 gld. Policija je tatici na sledu.

— (Vreme) imamo že nekaj časa jako lepo, suho, da se praši po ulicah skoro kakor poleti. Vender je precej mrzlo ali solčno in prijetno.

— (Častno občanstvo) je občinski zastop na Ježici v svoji seji dne 22. januarja podelil dež. predsedniku gospodu baronu Heinu in okrajnemu glavarju gospodu markiju Gozaniju.

— (Zagorski Sokol) priredi dne 16. februarja veselico z govorom, igro, petjem in plesom. Natančnejši vzpored sledi.

— (Okrožnim zdravnikom v Ljubnem) je štajerski deželni odbor imenoval gosp. dra. Josipa Vilimeka, doma iz Neštětice na Češkem.

— (Beračija celjskih nemškutarjev.) Domovina piše: Na kako slabih nogah stoji nemški živelj v Celji in sploh na Spodnjem Štajerju, se prav očitno razvidi iz tega, da si iz lastne moči niti „Studentenheima“ ali pa „Vereinshausa“ ne morejo sezidati. Razsodnim Nemcem se torej ne zdi vredno, da bi podpirali to umetno nemštvo celjsko in prav pičli so zategadelj prispevki, ki prihajajo iz nemških dežel. Že pol leta beračijo pri svojih dragih „Stammesbrüderjih“, a naberačili so komaj 8000 kron. Koliko lačnih želodcev bodo le s tem denarjem nasitili? Od 18. t. m. sicer pričakujejo izdatne podpore. Ta dan je bilo 25 let, od kar nemška država obstoji, in celjski nemški listič „Stammesbrüderje“ pozivljaj, naj ta dan praznuje s tem, da sežejo v žep in pošljejo celjskim nemaničem toli potrebnih cvenkov. Dostojneje se ta dan ne more praznovati. No, celjsko nemštvo v jedno vrsto stavljati z mogočno nemško državo, je že več ko smešno. Nemci iz „reih“ so se ta dan presneto malo brigali za celjske pritlikavce in za njih „spufano“ nemštvo. Nekaj napetnežev bode sedaj morda poslalo par goldinarčev in to bo vse. „Studentenheima“ in „Vereinshausa“ pa še dolgo ne bo.

— (Boj za slovensko šolo v Gorici.) Povedali smo že, da se je vpisovanje v slovensko mestno šolo vršilo do cela nezakonito. Že naznanilo o vpisovanju je bilo nezadostno. Dotični lepaki so bili natisnjeni samo v italijanskem jeziku in že prvi dan potrgani skoro z vseh zidov. Vpisovanje vršilo se je tako, da izmed dveh odposlancev mestnega šolskega sveta je eden vpisovanje vodil, roditelje izpraševal in potrebno narekoval, med tem ko je drugi vse to zapisoval. Navzoč član mestne policije goriske, previden s potrebnimi imeniki, razkazi in za-

pisniki, je ob enem kontroliral, ali se izpovedbe roditeljev ujemajo s podatki, ki so bili njemu na razpolago, ter je delal svoje opombe, ako se je pokazala kje kak razlika. Prvi dan smelo je po več oseb h kratu v sobo, v kateri se je vpisovalo; mestni policaj stal je v predsobi, da bi vzdrževal red, ako bi trebalo; ali ves čas, vse tri dni vladal je mej občinstvom najlepši red. Drugi dan smeli so roditelji v vpisovalno sobo le eden po eden: mestni policaj je stal pred vrati v vpisovalno sobo, a občinstvo v predsobi in po stopnicah. Tretji dan prihajali so roditelji pred vpisovalca jeden po jeden, policaj je stal na vratih predsobe, a občinstvo se je gnetlo vrhu stopnic. Tako postopanje je imelo podobo nekake srednjeveške skrivne sodbe ter ni obujalo posebnega zaupanja pri čakajočem občinstvu. Ko je prvi dan odbila ura najdajst, vzdignila sta se vpisujoča uradnika in odšla, ne zmenec se za roditelje, ki so že dolgo tam čakali na vpis. Drugi dan prišlo je več ljudij od onih prvega dne; pa vpisovalca sta veliko počasneje delala. Ob najdajsti uri odšla sta zopet, rekoč, da imata tak nalog, ter sta pustila 60 do 70 roditeljev, ne da bi vpisala njih otroke. Nevolja mej občinstvom bila je toliko večja, ker nekateri so prišli že drugič v Podturn, ne da bi bili mogli opraviti, kar so želeli, in ker večina navzočih je morala pustiti delo in posle, da bi zagotovila svojim otrokom vpis v mestno šolo. Tretji dan je mestni župan vsled pritožb to nekoliko odpravil in uradnika sta vpisovala, dokler je bilo ljudij. Ali tretji dan bila je druga neprilika. Že prejšnji večer začelo je snežiti in po malem deževati, da je bila drugi dan po vseh cestah bruza in sneg, katerih otroci niso mogli zmagovati. Šolski odbor je bil prisiljen poskrbeti otrokom in roditeljem vozove, da so mogli od zasebne šole do podturnske kosarne, po blatnih cestah in nepotlakani ulici „Via Langa“. Vse te okolščine so vzročile, da roditelji in otroci so trpeli mnoge neprilichnosti in da mnogi niso mogli niti do tega priti, da bi svoje otroke vpisali. Zato je šolski odbor vložil prošnjo, naj se rok za vpisovanje podaljša, oziroma naj se vpisuje vsaj še prihodnjo nedeljo. Pri vpisovanju bila je mestnima uradnikoma vidna skrb, da sta vsled naloga, kakor sta rekla, kolikor mogoče otrok zavrnila. Vpis je služil najprej v vse drugačne namene nego za šolske. Videlo se je, da so mestni pooblaščenca natančno vedeli za vse take stvari, ki so v kaki zavisnosti od laških gospodarjev. In tu je pričela uprav divja, srdita gonja za slovenskimi otroci. Razni gospodarji so kar zahtevali od zavisnih starišev, da morajo poslati otroke v laško šolo, sicer da jih zapodé iz služb. Ali stariši so se hrabro držali in pustili raje službe, nego da bi se udali peklenskemu terorizmu irredentovske soderge. Uprav solze globokega ginjenja morajo zaliti sleherno rodoljubno oko, ko vidi toliko stanovitnost najrevnejših slovenskih starišev. Čast jim! Oni zaslužijo venec narodnega mučeništva, pred katerim se morajo g'oboko ukloniti najimenitnejše slovenske glave!

— (Z Dunaja) se nam piše: Tretji večer slovenskega kluba bil je zopet zelo živahen. Lepa dvorana je bila polna. Kar je večer posebno odlikovalo, bili so imenitni gostje: Član gosposke zbornice, dvorni svetnik in vseučilišni profesor gosp. dr. Vatroslav Jagić, profesor slavistike na vseučilišču v Budimpešti dr. Asbot, poljski pisatelj mons. Stojalowski, več učiteljev iz Bosne. Za bolnega starostu g. Navratila, pozdravil je odlično gospodo g. Pukl; ob imenih slavnih gostov zadoneli so glasni živio klici. Gosp. dr. M. Murko nadaljeval je svoje predavanje o češki narodopisni razstavi, ki je trajala čez uro. Bilo je zopet velezanimivo. V izvrstnem govoru slikal je učeni govornik slikovito delo češkega duha v preteklih dobah in v sedanjem času. Ko je govornik končal, bil je odlikovan od vseh strani z glasnim odobravanjem. Začelo se je po tem popevanje milih naših pesnij. Pevci so bili hrvatski, slovenski — štajerski učitelji. Slišali so se veseli razgovori, napitnice itd. Prof. Jagić in Asbota pozdravil je g. dr. Murko z navdušenim govorom z iskreno zahvalo za čast, ki sta jo učejnaka izkazala slovenskemu klubu. Prof. dr. Jagić zahvalil se je v prekrasnem govoru za zdravico, poudarjaje, da ga je navdala z velikim veseljem vest, da so si na Dunaji stalno živeči Slovenci ustanovili svoj klub, da se tu zbirajo starejši Slovenci kjer goje milo materinščino, pojo slovenski pevci ter da podpirajo tudi narodne namene. Tak klub je v tujem mestu potreben; mej tujim življenjem izgubi se drugače prelahko mnogokateri rojak, kar nas uče izkušnje. Mnogokateri iz mej nas živel bi rad v domovini mej svojimi ljubimi, a kaj če nas je osoda postavila v tuje mesto! V takem klubu si ohranimo svojo narodnost, navdušujemo se za lepe svoje pesni in dokazujemo, da tudi v tujini duše svoje ne prodamo. Zato naj živi in se razcveta slovenski klub! Te krepke in mile besede razplamtile so vse navzoče. Vse je hitelo k odličnemu možu zahvalit se za prekrasne besede. Prof. dr. Asbot zahvalil se je v hrvatskem jeziku za gostoljubljen vsprejem, poudarjajoč, kako dolgo si je želel slišati jedenkrat slovenski govor! Ta večer se mu je ta želja izpolnila. Slovenski gostoljubnost čast in slava! Poljskemu pisatelju vč. g. Stanislawu Stojalovskemu nazdravil je g. Pukl; hrvatskim in slovenskim učiteljem, ki so bili toli brojno v klubu, g. prof. dr. Pajk. Prelepo je poljski svečenik, mučenik za svoje ideje: Stojalovski navduševal vzajem-

nost slovansko, brez katere si slovanske bodočnosti kakor jo je želeli, predstaviti ne moremo. Naposled je govoril hrvatski učitelj iz Serajeva nazdravljajoč iskreni vzajemnosti hrvatsko-slovenski z željo, da bi se tej pridružili tudi bratje Srbi in Bolgari! Prelep je bil ta večer! Znamenit za slovensko kolonijo na Dunaju. Če znamenja ne varajo, bode slovenski klub v drugem desetletju nekako zbirališče za slovanske veleume. Pred vsem je seveda želeli, da se ga še zvestejše drže mnogoštevilno na Dunaju živeči Slovenci, katerih mnogi so že žali-bog že prehudo potujili!

— (Razpisane službe.) Pri deželni agrarni komisiji se odda več mest zemljemerskih pristavov in zemljemerskih asistentov. Mesečna nagrada pristava znaša sedaj 80 do 90 gld., asistenta 60 do 70 gld., priklada za zunanja dela znaša 1 gld. 75 kr. do 2 gld. na dan. Poleg tega dobe povračilo potnih stroškov in kancelijski pavšal. — Na tehnični srednji šoli v Serajevu je razpisano mesto učitelja stavbene mehaniške geodezije in deskriptivne geometrije v IX. dijetnem razredu s 1200 gld. letne plače, 400 gld. aktivitetne doklade. Čez pet let se plača poviša za 400 gld. in prizna naslov profesorja in čez 20 let se plača zopet zviša za 400 gld. in prestavi se v VIII. činovni razred. Sprva se začasno mesto odda in pri povolnem službovanju definitivno. Za to službo naj se oglase inženjerji ali pa prošnjiki, ki imajo usposobljenje za srednje šole, ki so večji kacega slovanskega jezika. Prošnje do konca februarja bosenski deželni vladi. Prošnje morajo biti kolekovane s 40 kr. za tiskovno polo in 10 kr. za priloge. — Pri okrajnem sodišču v Trbižu je razpisana služba sodnega sluga večjega obeh deželnih jezikov. Prošnje do 17. februarja deželnemu predsedstvu v Celovcu. — Pri okr. sodišču v Knittelfeldu novosistemizirano drugo mesto sodnega pristava. Prošnje do dne 2. februarja predsedstvu okrožnega sodišča v Ljubnem (Leoben).

* (Srbske finance) so menda zopet enkrat v jako slabem stanju, ali je pa Milan državne blagajnice izpraznil, kajti sicer bi v skupščini neki poslanec ne bil predlagal, naj se naloži davek vsem neoženjemcem. V zapadnih državah evropskih, ni tak predlog ravno napačen, ker je tu skoro polovica moških neoženjena, kar tudi v socialnem oziru ni dobro, a v Srbiji je tako malo samcev, da ni o njih govoriti. Da se je torej stavil rešeni predlog, morajo biti krive le finance; najbrž ga ni dobiti groša v drž. blagajno, zato tako obupni nasveti.

* (Oporoka milijonarjeva) Nedavno je umrl v Šopronju predsednik tamošnje trgovinske zbornice Pavel Müller. Za generalnega dediča svojega velikega premoženja je postavil upokojenega sodnega svetnika Antona Sandorffija. Mestnim ubogim je volil brez razlike veroizpovedovanja pol milijona goldinarjev. Če bi pa utegnili nastati kaki razpori, razdeli naj se ta svota na 40 delov; 35 delov dobe katoliki, 4 dele protestantje in 1 del židje. Svojo trgovino in 40.000 gld. je volil prokuristu Kammerlakenu. Sorodniku dr. Otonu Müllerju je volil letno apanažo 3000 gld. in presto stanovanje.

* (Samomor iz strahu.) V Ottakringu na Dunaji sta se dva šolarja v šolski sobi pred začetkom pouka po stari šolarski navadi pretepala. Desetletni Fran Vogel je pri tem odtrgal kljuko od vrat, prav v trenutku, ko je vstopil v sobo učitelj. Vogel se je učitelja tako ustrašil, da je hitel k oknu in skočil na dvorišče, kjer je obležal mrtev.

* (Poskušen atentat) Iz Draždan je prišel s pošto zavoj, naslovljen na državno pravdnštvo v Berlinu. Ko je sodni sluga prevzel zavoj, postavil ga je nekam trdo na mizo, v tem hipu je zavoj eksplodiral. Na srečo ni bil nihče ranjen, pač pa je bilo poštno poslopje precej poškodovano. Detonacija je bila velikanška. Preiskava je dognala, da so bila v zavoju Lefauché patrone, a kaka je bila naprava, da so eksplodirale, se ni dalo konstatovati, in takisto se tudi ne vé, kdo je ta prijazni dar poslal drž. pravdnštvu.

* (Zasuta vas.) Velik plaz snega je v Tesaliji zasul celo vas Trikala. Vas je štela 24 hiš. Večina prebivalcev se je rešila, le nekaj otrok ni moglo uteči. Ponesrečilo je baje mnogo živine.

* (Trideset let po nedolžnem v pregnanstvu) Leta 1865. je pogorela vas Skvosnovo na Ruskem. Sum, da je zanetil ogenj, se je obrnil na nekega Sušina. Župan Laptjev je bil dal tisto noč Sušina aretovati zaradi pijančevanja. Iz zapora je Sušin videl, da gori pri županu; klical je najprej na pomoč, potem pa skušal prebiti steno zapora. Ko je napravil toliko luknjo, da bi lahko splezal iz zapora, prišli so ljudje. Dolžili so Sušina, da je prebil steno, zanetil ogenj in potem zopet splezal v ječo in na podstavi teh podatkov ga je sodišče obsodilo na smrt, katera kazen se mu je premanila v šest let delovanja v sibirskih rudokopih in trideset let pregnanstva v Sibiriji. Sušin je to kazen preстал. Sedaj je neki Bahtarin na smrtni postelji obstal, da je onl. 1865 zanetil požar in da je bil Sušin po nedolžnem obsojen in kaznovan. Reven starček se je vrnil Sušin v svoj rojstni kraj, kake odškodnine seveda ne dobi — kam pa bi država prišla, ko bi morali plačati odškodnine vsem, katerim se je zgodila kaka krivica.

* (Junak žalostne postave) Pariški žurnalista Gallais se je pred nekaj meseci odpravil s svojo ženo iz Pariza z namenom, da potuje z njo v samokolici ali — po domače — „šajtrgi“ okolu sveta. V Zagrebu mu je zmanjkalo denarja, zato je raztrosil vest, da je izgubil 1000 frankov, v Belemgradu je bil pa že tako obupal, da je sklenil umreti. Obesil se je, a na mestu, kjer je vedel, da ga takoj najdejo. Res so ga ljudje rešili in mu pomagali, da je odpotoval na Dunaj. Tu je lakota na cesti omagal. Rojaki njegovi so zložili denar, da je mogel odpotovati v Pariz; za njegovo ženo ni bilo treba skrbeti, ker je bila svojemu možu že prej ušla.

* (Kmetška gledališča na Ruskem.) V vasi Petjino v guberniji voroneški obstoji že deset let gledališče, na katerem igrajo samo kmetje in katero samo kmetje obiskujejo. Ustanovil je to gledališče neki učitelj in na svoje troške preskrbel dekoracije, kostume in kar je sploh treba. V dvorani je 120 sedežev po 20, 10, 5 in 1 kopejko. Gledališče je pri vsaki predstavi popolnoma razprodano. Jednaka kmetška gledališča odstoje tudi v Križevu v bolhovškem okrožju in v vasi Roždjestvenskoe pri Petrogradu.

* (Angleška banka) praznovala bode v tekočem letu 200letnico svojega obstanka. Leta 1694 se je sklenilo ustanoviti „narodno banko“ in se je podpisalo 1,200,000 Lstrl., koncem leta 1695 pa je začela poslovati. S danje poslojpe angleške banke v Threadneedle ulici stoji že od leta 1734, sicer pa nima na zunanjih frontah nobenega okna in ne more se že radi tega ponášati z stavbarsko lepoto, pač pa je kljubovala že dvakrat napadu oborožene populčne družali. Glavnica banke znaša sedaj 14.533.000 Lstrl. in ima rezervnih zakladov 3,714.660 Lstrl. Vodstvo obstoji iz 1 guvernerja, 1 podguvernerja in 24 ravnateljev. Osobja šteje zavod 1160 uradnikov, katerim se letno plača nad 3 in pol milijona goldinarjev vrh tega pa še za upokojnino nad pol milijona letno. Razen teh 1160 uradnikov pa posluje še 1000 pisarjev. Bančni album hrani mnogo posebno zanimivih redkosti, mej drugimi pet bankovcev, katere so rešili, ko se je potopila ladija „Euridika“ in jih privedli čez sedem mesecev izpod vode. Nadalje imajo bankovce, kateri je bil celih 125 let v prometu, predno ga je dobila banka nazaj. Največ veljavni bankovci, katere je izdala, so oni za 1 milijon Lstrl. to je 12 milijon goldinarjev; izdelali so se le štirje in se plošče potem uničile. Jednega ima Rothschild drugega pa Coutts. Zadnji dal ga je v okvir in ga za reklamo obesil v svoji pisarni. Po 100.000 Lstrl. izdelala sta se le dva bankovca; največ veljavni, sedaj še v prometu so pa po 1000 Lstrl. to je 12.000 gld. Ponočna bančna straža šteje 39 gardistov, katerim zapoveduje jeden častnik in 70 stražnikov.

* (Arhitektinje v Ameriki) V San Francisku v Ameriki nameravajo zgraditi velik sanatorij (zdravišče). Razpisano je bilo darilo za najboljše načrte. Došlo je več načrtov od raznih ameriških stavbarjev. Prvo darilo se je priznalo načrtu, kateri sta izdelali dve mladi dami sedemnajstletna Marija Chamson in osemnajstletna Alice Hando. Obe sta se dve leti na višji šoli učili stavbarstva.

Slovenci in Slovenke! ne zabite družbe sv. Cirila in Metoda!

Darila!

Za družbo sv. Cirila in Metoda v Ljubljani je podpisano blagajništvo zadnji teden prejelo: že objavljenih 100 gld. pokroviteljine od g. dr. Gregorija Kreka v Gradcu in od g. prof. Štifterja v Kalugi na Ruskem 2 gld. — Ta teden ni bil dober. Bog daj, da bi bil prihodnji boljši! Blagajništvo družbe sv. Cirila in Metoda.

Uredništvu našega lista je poslal:

Za družbo sv. Cirila in Metoda: G. Fran Luznar, učitelj v Primskovem pri Kranju, 10 kron, nabrane v veseli družbi pri Kukovcu v Britofu, darovali so gg.: M. Brezar, J. Fende, J. Kozelj, M. Krč, L. Lekar, Fr. Luznar, P. Pokorn, A. Potočnik, J. Remec in J. Strupi. Živeli rodoljubni darovalci in njih nasledniki!

Brzjavke.

Poreč 25. januarja. Po naročilu grofa Badenija so prišli sem namestnik Rinaldini, namestniški svetnik Čermak in namestniški tajnik Pipic. Laška večina je včeraj razveljavila volitev Mandića in Jenkota. Slovenski poslanci so vsled tega zapustili dvorano in se najbrž ne vrnejo več v dež zbor.

Dunaj 25. januarja. Pričakovati je te dni jako važnih vladnih naredb glede primorskih razmer.

Dunaj 25. januarja. Imenovanje grofa Coudenhovea češkim namestnikom se razglasi

še pred proračunsko razpravo v češkem deželnem zboru.

Dunaj 25. jan. Drž. sodišče je odbilo pritožbo dra. Luegerja in tovarišev glede razpusta obč. sveta, in sicer zaradi inkompetence.

Praga 25. januarja. V adresnem odseku je poslanec Kramář predložil popoln državnopravni načrt, kateri obseja vse češke postulate. Nemški člani odseka so protestovali proti temu in zapustili dvorano. Na predlog veleposestnikov se je volil pododsek, kateremu se je izročil Kramářev načrt. V tem pododseku so trije veleposestniki in trije češki poslanci.

Opava 25. januarja. Častni sod je dva tukajnja rezervna č. stnika obsodil na izgubo šarže, ker sta podpisala oklic zaradi Bismarckove slavnosti.

Budimpešta 25. januarja. Apponyijevi predlogi glede zagotovitve svobodnih volitev so se s privoljenjem ministerskega predsednika odkazali posebnemu odseku. Csaki je predlagal, naj noben uradnik in noben poslanec ne dobi železniške koncesije.

Rim 25. januarja. Vlada je poklicala grofa Nigro sem, da zasliši njegovo mnenje glede obnove trozveze, katera poteče l. 1897. Nigra je najstarejši laški politik in odločen nasprotnik obnove trozveze.

Narodno-gospodarske stvari.

Dva olajševalca.

Čul sem, vozeč se po železnici proti Ljubljani, ta pogovor:

Aluh: Kaj imate opraviti v Ljubljani, če smem vprašati?

Beluh: Nekaj drobiža nesem v hranilnico, seveda v staro kranjsko.

A.: Čudo! Jaz takisto v staro, ker v mestni hranilnici gospodarijo slovenski liberali. Brrr! Koliko zlega so na nas že navalili ti brezverci! Minili so stari dobri časi in z njimi stari pošteni kmetje. To čutiva hudo, ker oba imava dokaj denarja naloženega pri kmetih. Poprej so dajali obresti po 8 do 10 od sto. Redno so plačevali, in za dobroto, da jih čakam še leto in dan, so nosili vina, kuretine, svinjetine in druge take kmetijske drobnjave. Kmet doma ni pogrešal, kar je prinesel, ampak vesel je bil, da sem dar sprejel in mu skazal milost, da ga še čakam. Tako je šlo vse po domače in vse pošteno. Saj pravim, poštenost gre nad vse.

B.: No, zdaj so pa ti notarji in advokati, ki pod krinko narodnosti odirajo narod, kmeta pripravili ob um in poštenost. Danes pride kmet in se ošabno obregne: pusti mi glavnico po pet od sto ali pa vzemi denar. Kaj morem? Vesel naj bom, da dobivam obresti vsaj po pet od sto. Jutri pa piše notar: Izposloval sem za vašega dolžnika posojilo pri hranilnici. Plačam vam posojilo s 6% obrestimi, kakor so v pismu pisane; pridite po denar in podpišite pobotnico, sicer bi moral dolžno vsoto v sodišče položiti. Da bi ga strela! Samo 6% ponuja; kmet je pa po ustnem dogovoru dajal obresti po osem od sto in vselej tudi kaj prinesel za dobroto.

A.: Žalibog, res je tako! Nam so se gotovi redni dohodki zmanjšali pod polovico nekdanje vsote. Na drugi strani se mi pa smili ubogi kmet, ker je tako prišel pod oblast brezsrčnih tujih hranilnic in posojilnic. Kako si naj pomaga, kadar pride polom nad te denarne zavode, ki delajo s preniknimi obrestimi.

B.: Ah, da bi skoro prišel! Pa ne razumem kako smo prišli v teh slabih časih, ko kmet skoro nič nima, da bi v denar naredil, do tega, da je tako malo izvršilnih prodaj in pri njih več ne moremo delati dobičkov. Nedaj smo stopili k licitaciji, rekli kmetom na levo in desno nekaj prijaznih besed in pustili so nam, da smo kmetijo prav cenó izdrazili. Prodali smo potlej tisto kmetijo na drobno mej sosede; nekaj seveda nam je ostalo dobička za trud in za nevarnost, sosede so pa naredili še večje dobičke, ker so kupili zemljišča od nas na čakanje in malone zastoj. Zdaj pa pride kmet sam k dražbi in preplača zemljišče. Denar za to mu pa izposlujejo zopet tisti prokleti liberalci.

A.: V „Slovenca“ od petka, 17. januarja 1896, sem čital govor poslanca Pfeiferja, v katerem utemeljuje svoj predlog o polajšavi prisilne legalizacije. Ta predlog bi utegnil naše koristi nasproti kmetu na bolje obrniti.

B.: Vem, da poslanec Pfeifer že dlje časa jaha tega konjička — količka; ne razumem pa, kako bi njegov predlog koristil našim.

A.: Že gola logika vas mora učiti, da je Pfeiferjev predlog koristen in času primeren; ker sicer bi se mu ne protivil narodni liberalci. Toda poslušajte tudi praktične razloge.

B.: Prav radoveden sem; prosim, govorite.

A.: Nameravana olajšava se tiče vrednosti do 100 gld. Hranilnice ne posojujejo zneskov pod 100 gld., ker so dotični stroški v primeri z zneskom posojila preveliki. Kmet in sploh bolj majhen posestnik pa potrebuje prav pogosto zneskov pod 100 gld., in kam naj pride v silo, ako ne k nam? Tako bo baš odprava legalizacije za malostne zneske kmeta zopet dovedla pod krila svojih starih in naravnih, svojih domačih dobrotnikov. Dolžno pismo naredim sam ali ga naredi prijatelj, takisto tudi prošnjo za intabulacijo. Kmet bo sicer za to delo nekaj plačal, vendar dokaj manj, kakor bi vse to stalo z legalizacijo vred pri notarji ali advokatu. Glavna reč je pa, da se kmetu prihrani pota k sodišču. Verjemite mi, da je kmet toliko bolj srečen in pameten, kolikor manj pride v dotiko z advokati, notarji in sodišči — s temi gnezdi liberalstva.

B.: Meni bi tudi bilo sitno pečati se z malostnimi posojilnimi zneski. Sploh pa ne bi bilo za občo korist, ako bi se v zemljiško knjigo vpisovala prav majhna posojila in ako bi se zemljišča tako drobila, da bi se v zemljiški knjigi opravljala posestva tako neznatna, da jih brez drobnogleda težko najdeš v mapi.

A.: Vaše modrovanje diši po liberalstvu. Manjša kakor so posestva, toliko več je z njimi prometa, in to je za nas koristno. Tudi ni treba, da se ukvarjate z majhnimi posojilnimi zneski. Kmet prosi 400 gld.; danes mu daste sto, jutri sto, čez tri dni sto in čez osem dni še sto goldinarjev. Vi imate štiri vknjižena dolžna pisma brez legalizacije, vendar popolnoma poštena, kmet pa plačuje obresti od vseh 400 gld. zajedno. Pozneje mu tudi daste štiri pobotnice vsako posebe, saj jih plača kmet, in zopet ne bo treba hoditi k sodišču. Če kmet ne plačuje redno, naredite za zamujene obresti nova dolžna pisma z novimi obrestimi; in kadar zemljišče novih bremen ne prenese več, izročite dolžna pisma advokatu, da bo tirjal in kmeta pogнал. Kmet bo za to klet advokata, ne vas, ker vedel bo, da vi ne zahtevate drugega nego to, kar vam pošteno gre: glavnice in obresti, in da stroške nareja samo advokat tam pri sodišči, kjer tudi legalizuje.

B.: Vse je res, kar govorite.

A.: Pokažejo se še druge ugodnosti. Če hočete kako zemljišče prikupiti k svojemu posestvu, pokličete dotičnega kmeta o pravem času, že veste kedaj; ponudite mu kupnino, in kmet se bo naposled udal, ko bo videl novce na mizi. Zdaj napravite takoj kupno pismo pred kmetjskimi pričami in brez legalizacije. Ako bo kupnina nad 100 gld. se pa naredi več pisem, ali v pismo postavi manjše kupnina nego je resnična. S kmetom se more ravnati kakor z železom, katero se kuje, dokler je razbeljeno. Na potu od doma do sodnjega mesta se kmet včasih ohladi ali skuja, ali pride zapeljivcem v roke; in pripetilo se je že, da je kmet pred sodnikom, kateri naj bi mu poveril podpis, zahteval, da se pismo prečita, predno se bo podpisalo. In kaj je naredil sodnik? Ni pokaral, ni zapreti dal človeka, ki me je žalil očitno, dvomeč nad mojo poštenostjo, ampak prebral je pismo od konca do kraja, kakor bi morda tudi sam dvomil, ali sem pisal vse resnično in pošteno. Tako daleč nas je zavedlo to liberalstvo! Zatorej mora nehati legalizacija; in dolžnost vse naše stranke je, da slikamo to novodobno legalizacijo črno in črno, kakor največjo nesrečo za našega kmeta. In kakor veste, kmet nam verjame.

B.: Ne bil bi verjel, da je Pfeifer toliko premeten.

A.: Tu ne gre za premetenost. Pfeiferju je do tega, da se tudi Kranjska d-žela pridruži tistim bolj razsodnim deželam, ki so kmetu na korist sprejeli olajšavo pri legalizaciji, Pfeiferju gre za čast naše domovine.

B.: Nekako čudno se mi zdi, da v Bukovini, v Galiciji, v Tirolah, na Goriškem, v Istri in v Dalmaciji še niso uvedli olajšav pri legalizaciji. Prav v teh deželah so kmetje dokaj bolj revni in podpore potrebni, negoli v onih, kjer imajo legalizacijo olajšano. Ako je namen olajšave ta, da se kmeta obvaruje stroškov, potem bi bili morali najprej v deželah, kjer so kmetje revni, olajševati legalizacijo. Naredili so pa ravno narobe. Meni se vendar zdi, da ima ta prisilna legalizacija namen obvarovati kmeta, kateri je poleg revščine tudi malo izobražen in največ pisanja nevedšč, da ga ne izkoristčajo sleparji in odrtniki.

A.: To je v teoriji morda res, v praksi pa kmetu legalizacija ne koristi prav nič. Če hočemo kmetu pomagati naj zadržimo advokate in notarje. — Nam gre za čast dežele, in prav s tem, da zahtevamo olajšave pri legalizaciji, spričujemo, da pri nas ni sleparjev in oderuhov, in da naš kmet ni na tako nizki stopinji, kakor na pr. v tisti na pol požideni Galiciji. Zato hvalim poslanca Pfeiferja, ki nam dela čast in korist.

Vstal sem na to v svojem kupeji in vprl svoje liberalne oči v Aluha in Beluha, ki me nista poznala. Obžaloval sem sam pri sebi, da ne pošiljam skupine kmetjskih volitev vsaj trideset izvoljencev v deželni zbor kranjski. Ta dva možaka bi bila izvrstna narodna zastopnika in olajševalca kmetjskih denarnih mošnjčkov na kranjsko-konservativni ali kranjsko-katoliški podlagi.

Iščem učenca

ki ima veselje do trgovine z mešanim blagom na deželi.
Ponudbe vzprejema **Fr. Prijatelj, Tržišče**
pri **Mokronogu.** (1829-2)

Prodá se hiša

z 10 orali zemljišča in dobro obiskovano **restavracijo**. Omenjena hiša je $\frac{3}{4}$ ure oddaljena od Ljubljane in se radi rodbinskih razmer **zelo ceno proda**. — Drugo poizvje se v **posredovalnem zavodu A. Kalis-a** na Prešernovem trgu v Ljubljani. (1795-3)

Tovarniška zaloga
s patentovanimi predmeti išče

agente

za vsako obdobje in okolico. Stalna mesečna plača z jamčenjem. Agentura se vzprejema lahko tudi kot postransko opravilo. Ponudbe pod šifro „**Scherer Verdenst**“ **Avstria** **Vik v Pragi, 1050/II.** (1766-7)

Lesno volno (fino oblanje) kot najboljšo, najcenejšo in najčistejšo zamotatno gradivo; **lesene oboje** za pošiljanje vzorcev vsake vrste; **čistilne tresčice** za pivovarne in tovarne octa; **zaboje** vsake oblike in velikosti in za vsako rabo; s stroji izdelane **velobnike**, higijenično čiste; **specijaliteto**: izključno patentovane **cevke za smotke**, kakor tudi druge **v lesno stroko spadajoče predmete** ponuja

Grajsko Kolovška lesna industrija
v Jaršah pri Mengšu na Kranjskem.

Pojasnila, kakor tudi prevdarki stroškov se radovoljno dajejo. (1650-5) **Feliks Stare.**

Kdor kašlja vzemi slavno-znanih in zmirom zanesljivih (1429-13)

Kaiser-jevih prsnih bonbonov.

Pomagajo gotovo pri kašlju, hripavosti, prsnem kataru in zasliženju.

Po mnogobrojnih spridevalih so priznani za najboljše in najcenejše.

V zavrtkih po 10 in 20 kr. prodajata jih **Viljem Mayer** in **M. Mardetschlager**, lekarja v Ljubljani, in **Martin Petek** v Veliki Nedelji.

Predpust 1896!

Kotilijonski redi, kotilijonske ture, pokrivala, papirne krinke v bogati izbiri.

Kostumske podobe za maske po 40 in 50 kr.

„**Slovenski plesalec**“. Zbirka raznih narodnih in navadnih plesov, 40 kr., po pošti 43 kr.

„**Tanz-Album**“ za leto 1896, 1 gld. 20 kr., po pošti 1 gld. 30 kr.

Neumayr — „**Filegende Herzen**“, polka francoska, 60 kr.

Jabornegg — „**Rosenknospen**“, valček, 90 kr. Nadalje priporočam:

Prešeren — **Pesmi**, nov, elegantni natis, v usnje vezan 1 gld., po pošti 1 gld. 5 kr.

Cimperman — **Pesmi**, broš. 90 kr., v platno vezane, z zlato obrezo 1 gld. 40 kr., po pošti 1 gld. 50 kr.

Pleisweis — „**Kuharica**“, 1 gld. 80 kr.

Prato — „**Süddeutsche Küche**“, vezano, 3 gld.

„**Karmen**“, velika opera, 6 gld. — **Potpouri za glasovir**, I. in II. del, à 1 gld. 50 kr. (1833-2)

J. Giontini, knjigar v Ljubljani.

Vozni listki v Sev. Ameriko

(1719-4) pri nizozemsko-ameriški parobrodni družbi.

I Kolowratring 9 IV Weyringergasse 7 **DUNAJ.**

Vsak dan odprava z Dunaja. Pojasnila zastoj.

J. Klauer-jev

kemično-čisti higijenični kranjski

likêr iz planinskih zelišč

vpliva v visoki meri osveževalno in oživljajoč, če se kdo neugodno, slabo in neveselno počuti, pospešuje prebavljanje in se priporoča kot vsakdanja dijetna pijača.

Zajamčeno čisti izvleček je in se ne sme primerjati z nobenim likêrjem, ker dobrodejno in zdravilno upliva ter vse druge prekaša.

Ta jedini **domači proizvod** te vrste bi se moral povsod popolno ceniti in bi ne smel manjkati v nobeni hiši, v nobeni restavraciji in v nobeni kavarni.

Pristnega prodaja (1370-27)

J. Klauer v Ljubljani.

Zakonito zavarovan.

Poštna in brzojavna odpraviteljica

vzprejme se s 1. februarjem v službo.

Ponudbe blagovolje naj se poslati na c. kr. poštni urad v Mokronogu. (1816-2)

Veliki krah!

New-York in London nista prizanašala niti evropski celini ter je bila velika tovarna srebrnine prisiljena, oddati vso svojo zalogo zgolj proti majhnemu plačilu delavnih močij. Pooblaščen sem izvršiti ta nalog. Pošiljam torej vsakomur sledeče predmete le proti temu, da se mi povrne gld. 6-60, in sicer:

- 6 komadov najfinjših namiznih nožev s pristno angleško klinjo;
- 6 komadov amer. patent srebrnih vilic iz jednega komada;
- 6 komadov amer. patent-srebrnih jedilnih žlic;
- 12 komadov amer. patent-srebrnih kavskih žlic;
- 1 komad amer. patent-srebrna zajemalica za juho;
- 1 komad amer. patent-srebrna zajemalica za mleko;
- 2 komada amer. patent-srebrnih kupic za jajca;
- 6 komadov angleških Viktorija-rašic za podklado;
- 2 komada efektnih namiznih svečnikov;
- 1 komad cedilnik za čaj;
- 1 komad najfinjša sipalica za sladkor.

44 komadov vkupe samo gld. 6-60.

Vseh teh 44 predmetov je poprej stalo gld. 40 — ter je je moči sedaj dobiti po tej minimalni ceni gld. 6-60. Ameriško patent-srebro je ven in bela kovina, ki obdrži bojo srebra 25 let, za kar se garantuje. V najboljši dokaz, da da le-ta inerat ne temelji na

nikakšni slepariji

zavežujem se s tem javno, vsakemu, kateremu ne bi bilo blago povšeč, povrniti brez zadržka znesek in najnikoder ne zamudi ugodne prilike, da si omisli te krasno garnituro, ki je posebno prikladna kot

darilo za svatbe in druge prilike in za vsake boljše gospodarstvo.

Dobiva se jedino le v

A. HIRSCHBERG-a

glavni agenturi združenih ameriških tovarn patent-srebra na Dunaji, II., Rembrandtstr. 19. — Telefon št. 7114.

Pošilja se v provincijo proti povzetju ali če se znesek naprej vpošlje.

Čistilni prašek za njo 10 kr.

Pristno le z zraven natisnjeno varstveno znamko (zdrava kovina).

Izveleček iz pohvalnih pisem:

Olomuc 1. maja 1892. S pošiljateljico sem izredno zadovoljen, prekosila je za mnogo moja pričakovanja.

Stotnik Oz..., krajno poveljstvo. Ljubljana. S prejeto pošiljateljico sem nad vse pričakovanje jako zadovoljen ter bodem Vašo jako lepo robo povsod najbolje priporočal.

(1718-2) Ivan Lušin, c. kr. obl. avt. zemljemerec.

Vsak svoj tiskar!

Ameriška tiskarna s pismenkami od kavčuka

s katero napraviš adresne karte, cirkularje, naznanila vsake vrste, numeriranje itd. Lahko uporabljane in cena naprava omogočujeta vsakemu, imeti svojo tiskarno, katere faktična vrednost se v vseh trgovskih in obrtniških krogih dobro obnese. Cene za popolno tiskarno z elegantno ploščinasto kaseto, večvrstnim vrstomerom in stavilno skobo red:

Št. 1 s 120 črkami gld. 2 — Št. 3 s 220 črkami gld. 3 —
" 2, 176 " 250 " 4, 310 " 375

Št. 5 s 387 črkami gld. 450.

Permanentne barvne blazinice v vseh barvah: 10x6 cm velike 40 kr., 11x7 cm velike 60 kr., 16x8 cm velike 1 gld.

Razpošilja proti povzetju jedina glavna zaloga za

Austro-Ogersko

M. Rundbakin, Dunaj. II.,

(1774-1) Glockengasse 2.

Odlikovan na svetovni razstavi (1902) v Čikagi s svetinjo.

UBERALL VORRATHIG 17 MEDAILLEN

FEINSTE QUALITÄT

CHOCOLAT SUCHARD

NEUCHÂTEL (SCHWEIZ)

CACAO

MASSIGE PREISE

LEICHTLOSCHLICHER CACAO

I. najstarejša posredovalnica stanovanj in služeb

Ljubljana **G. FLUX** Breg št. 6

priporoča jako dobro, simpatično **kuharico** s 3, 4 $\frac{1}{2}$, 2 in 1letnim spričevalom; — **treznega**, jako zanesljivega **kočijaža** s 8 in 3letnim spričevalom; — **čedno**, 35letno **hišajo**; — jako zvesto, priprosto, zelo pridno **natakarico**, ki lahko vloži varščino; — **več močnih deklet za vsa dela rabljivih**. — **Nujno išče** tri **gostilnišče kuharice** za tukaj in drugod, dober zaslužek in dostojno ravnanje itd. itd. (1835)

Prodá se za nizko ceno hiša z vrtom

v mestu blizu železnice, posebno pripravna za kako obrtno podjetje. — Vse drugo poizvje se v **posredovalnem zavodu A. Kalis-a**, Prešernov trg, v Ljubljani. (1794-3)

!Sirijeve kroglice!

(Patent Nio. Baron.)

Kemično dodatno sredstvo za navadni petrolej, naj še tako smrdi v vsaki svetilnici.

Jako lepa, brilantna luč (kakor žarna).

Znatno prišteedenje (do 50 odstotkov).

Nobenega dima, nobenih svetilniških saj, nobenega razpoka

V originalnih škatlicah po 48 kr.

Jedna kroglica 7 kr. (za jeden teden).

Prodajalec na drobno dobe rabat. (1792-2)

Zalogo v Ljubljani ima

lekarna „pri zlatem orlu“.

Na najnovejši in najboljši način

umetno (1504-20)

zobe in zobovja

ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja **plombovanja** in vse **zobne operacije**, — odstranjuje **zobne bolečine** z usmrtenjem živca

zobozdravnik A. Paichel

poleg čevljarskega mostu, v Köhlerjevi hiši, I. nadstr.

Čudovito po ceni na prodaj

samo gld. 2-10.

Ker moramo opustiti svoje podružnice in veliko zalogo blaga, ko smo ustavili svoje velike tovarne, oddamo zaradi tega 40 lepih, dobrih in jako koristnih stvari po taki slepi ceni, o kateri se še ni nikdar slišalo, za 2 gld. 10 kr. in sicer: 1 elegantno pozlačena ura, ki točno gre, za kar se jamči 4 leta, 1 elegantno pozlačena zlata verižica, ki se jako težko loči od pristno zlata, ker je jako lepo narejena, 6 dvojno finih žepnih robcev, 1 jako lepo žepno zrcalo z fino brušenim steklom, 1 prekrasno pristno svilen kravat najnovejša fazone, 1 jako fina kravatna igla z umetnim brilantom, 1 prekrasni častniški usnjeni portomonaje iz jako finega usnja, 3 jako fini prsni gumbi (šemiseti) od imitovanega zlata z umetnimi brljanti, 2 jako lepa manšetna gumba od imitovanega zlata z mehnično patentovanim zaklepom, 1 jako elegantna ženska brošna igla, 1 fini smodkovnik, 1 fini ustnik za smodke, 10 finih angleških pismenih papirjev in 10 finih angleških pismnih zavitkov.

Vseh teh 40 jako lepih stvari vkupe z uro vred velja samo 2 gld. 10 kr. Iz razprodaje prodajamo tudi fine jako elegantne pristno srebrne žepne ure, ki jako točno gredo, za kar jamčimo štiri leta, z jako lepo v ognju fino pozlačeno urno verižico z lepim privezkom vred samo po 3 gld. Ta srebrna ura z gori omenjenimi jako lepimi 39 stvarmi velja samo 3 gld. 50 kr. Hti naj se naročiti, kolikor le mogoče, ker se zaloga hitro razprodaja, in se nikdar več ne ponudi v življenju tako ugodna prilika. Razpošilja proti povzetju. (1669-5)

krakovska urna osrednja razpošiljalnica.

F. Windisch

v Krakovem, Verka Joselowicza cesta št. 10 C.

NB. Neugajajoče blago se takoj nazaj vzame.

Philipp Neustein's

verzuckerte

labführende Pillen

katere so že več let preskušene in po odličnih zdravniških kot lahko odvajalno, razstopljivo sredstvo priporočane,

ne motijo prebavljanja, so popolnoma neškodljive. Ker so posladkorjene, jih otroci radi uživajo.

Škatljica, 15 kroglice imajoča, velja 15 kr., zavoj z 8 škatljicami, torej s 120 kroglicami, velja le 1 gld. a. v.

Zahtevaj „Neustein-ove“ odvajalne kroglice. — Pristne so samo, ako imajo pridejano varstveno znamko „**Sv. Leopolda**“ v rdečem tisku. Naše registrirane škatljice, navodi in zavitki morajo imeti podpis „**Philipp Neustein, Apotheker**“.

Philipp Neustein-ova

lekarna pri „**sv. Leopoldu**“, Dunaj, I., Plankengasse 6.

Zaloga v Ljubljani pri gospodu **G. Piccoliju**,

lekarju. (1495-10)

Mala oznanila.

Pod Trnovo št. 2.

Veliko zalogo

Klobukov

priloga

J. Soklič.

(1726)

Pod Trnovo št. 2.

Z najraznovrstnejšimi, štirikrat na dan svežimi, ukusnimi, zdravimi in slastnimi, v

slaščičarski in pekovski obrt

spadajočimi izdelki postreže točno trdka

Jakob Zalaznik

Stari trg št. 21.

(1734)

Tu je dobiti vsak dan domačo potvico, vseh vrst kruh na vago, ržen kruh in prepečenec (Vanille-Zwieback).

(1735)

A. KUNST

Ljubljana, Židovske ulice št. 4.

Velika zaloga obuval (1742)

lastnega izdelka za dame, gospode in otroke je vodno na izbero.

Vsakešna naročila izvršujejo se točno in po nizki ceni. Vse mere se shranjujejo in zaznamujejo. Pri zunanjih naročilih blagovoli naj se vzorec vpslati.

(1743)

Kavarna I. Lekan

(„Pri Virantu“)

na Sv. Jakoba trgu.

Podpisane se priporočam sl. občinstvu za obilen obisk moje kavarne ter zagotavljam dobre pijače ter točno postrežbo.

Z velespoštovanjem

Ivan Lekan,

kavarnar.

(1727)

J. Kunčič

naznanja gg. gostilničarjem in p. n. občinstvu, da se je preselil s svojo

izdelovalnico soda-vode

v lastno hišo

v Ljubljani, na Sv. Petra cesti št. 49

ter se priporoča za daljša naročila z opomnjo, da rabi vodo iz mestnega vodovoda, a v svoji filijali v Lescah (Vanille-Zwieback) rabi vodo iz tekočega studenca nad cesto pri Bledu.

(1735)

Zunanja naročila se točno izvršijo.

Prej **Albert Robida** Prej M. Učak

v Ljubljani, Rožne ulice št. 3

izvršuje po najnižjih cenah

sobna slikarska dela

v vsakem slogu in ima tudi na blagovoljni ogled veliko zbirko najnovejših vzorcev. — Dela na deželi se vzprejemajo ob vsakem času. — Naročajo se dela lahko tudi pismenim potom.

(1743)

Prej **Alojzij Erjavec** Prej J. Zor

(1728) čevljarški mojster

v Ljubljani, Čevljarške ulice št. 3

priporoča se predst. duhovščini in slav. občinstvu za obilno naročanje raznovrstnih obuvi, katera izvršuje cenó, pošteno in iz zanesljivo trpežnega usnja od najfinejše do najprostejše oblike. Mere se shranjujejo. Vnanjim naročilom naj se blagovoljno pridene vzorec.

Sv. Petra cesta 74 **J. Slavko Gärtner** Škofje ulice 2

v Ljubljani, nasproti šentpeterski vojašnici

se priporoča

za naročevanje različnih vrst oblek

(1736) zagotavlja točno izvržbo.

Različne uzoroe blaga ima na razpolago in uzoroe dostavlja tudi na zahtevanje na dom. — Ker išče le mali dobiček pri nizkih cenah, se nadeja, da mu bodo obila naročila omogočila, vsem zahtevam č. naročnikov ustrezati.

Brata Eberl

Ljubljana, Frančiškanske ulice 4.

Pleskarska mojstra c. kr. državne in c. kr. priv. južne železnice.

Slikarja napisov, stavbinska in pohistvena pleskarja.

Tovarna za oljate barve, lak in pokost.

Zaloga originalnega karbolinca. Maščoba za konjska kopita in usnje.

(1744)

Fr. Kaiser

puškar v Ljubljani,

Šelenburgove ulice št. 6

(1729)

priporoča svojo veliko zalogo orožja za lov in osebno varnost, streljiva in potrebščin za lovce. Specijalitete v ekspresnih puškah in pištolah, ki jih sam izdeluje. Popravki se izvršujejo v moji delavnici.

Tapetniška kupčija **OBREZA** v Ljubljani, Šelenburgove ulice 1.

10 gld. samo stane pri meni fin modroc na pere-ih (Feder-matratze) iz najboljšega blaga solidno narejen. Ne zamenjajte mojih kot najboljši znanih modrocev z onimi, kot jih tukajšnji mizarji nepopolnoma izvršene ponujajo. Zemanice od 17—30 gld.; divani, otomaci, garniture in vsa tapetniška dela (1737) po najnižji ceni.

Največja zaloga elegantnih in močnih otročjih vozičkov

od 6 gld. naprej do 25 gld.

Mehanik

(1745) Ivan Škerl

Opekarska cesta št. 16 v Ljubljani

izdeluje in popravlja

šivalne stroje in velocipede ter se priporoča p. n. občinstvu za izvrševanje v njegovo stroko spadajočih del in popravkov po najnižjih cenah. Vnanja naročila se točno izvršujejo.

IVAN URAN

Ljubljana, Gradisce št. 3, Igriske ulice št. 3

priporočata p. n. občinstvu svojo veliko zalogo vsakovrstnih pečij in glinastih snovij kakor tudi štedilnikov

in vseh v to stroko spadajočih del po nizkih cenah.

(1730)

Ivan Jax

Ljubljana, Dunajska cesta št. 13.

Tovarniška zaloga

šivalnih strojev in velocipedov.

Geniki zastoj in franko.

HENRIK KENDA

v Ljubljani.

Najbogatejša

zaloga za šivilje.

(1746)

Ivanka Toni

(1731) v Vodmatu št. 3

priporoča p. n. občinstvu, zlasti gg. posestnikom konj in vozov, svojo

kovaško obrt

izdeluje vsa v to stroko spadajoča dela, posebno priporoča gg. hišnim posestnikom

vezi za stavbe

ter jamči za dobro delo in točno potrežbo.

Anton Presker

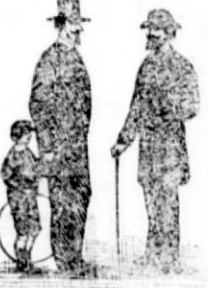
Sv. Petra cesta št. 16 Ljubljana Sv. Petra cesta št. 16

priporoča svojo veliko zalogo

gotovih oblek za gospode in dečke, jopic in plaščev za gospe, nepremojljivih havelokov itd.

Obleke po meri se po najnovejših uzorcih in po najnižjih cenah solidno in najhitreje izgotovljajo.

(1739)

ANTON KOŠIR

v Ljubljani, v Kolodvorskih ulicah št. 39, poleg juž. kolodvora

priporoča svojo zalogo izvrstnih jermenov za stroje in jermenov zašitih po nizkih cenah.

Kovčki „en gross“ gg. trgovcem po najnižjih tovarniških cenah.

(1747)

G. Tönnies

v Ljubljani.

Tovarna za stroje, železo in kovinilnica.

Izdeluje kot posebnost: vse vrste strojev za lesoreznice in žage.

(1732)

Proizvaja cele naprave in okurjuje parne stroje in kotle po najboljši sestavi, slučajno turbine in vodna kolesa.

Najnižje cene! Solidno blago!

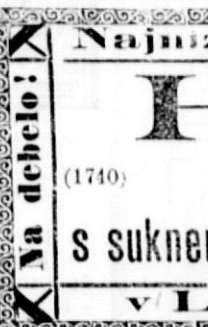
Hugo Ihl

(1740)

trgovina

s suknenim, platnenim in manufakturnim blagom.

v Ljubljani, Pred škofijo št. 2.

Fran Dettner

Ljubljana, Stari trg šte. 1.

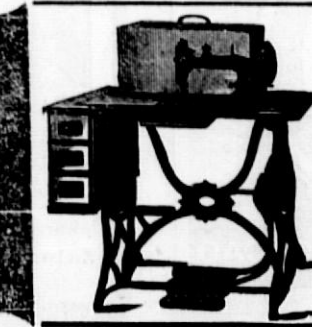
Prva in najstarejša zaloga

šivalnih strojev.

Tu se tudi dobivajo vsakovrstni kmetijski stroji. Posebno pa priporočam svoje izvrstne slamo-reznice in mlatilnice, katere se dobivajo vzlic njih izbornosti cenó.

(1741)

Geniki zastoj in poštnine prosto.

Svoji k svojim!

Kavarna

J. Kramar

Ljubljana

Dunajska cesta št. 5.

(1749)

Ustanovljeno leta 1847.

Tovarna pohlštva

J. J. NAGLAS

Ljubljana, Turjaški trg št. 7 in Gospodske ulice (Knežji dvorec).

(1733)

Viljem Engelsmann st.

Wien, I., Franz-Josefs-Quai Nr. 11.

Ustanovljeno l. 1870.

Najboljša in najcenejša

trgovina klobukov

za gospode in

za dečke.

Kot novost priporočam: Obliko „Waldmeister“.

Mehak klobuk za gospode, izborna kvaliteta, v vseh barvah. Imam vedno veliko zalogo in razpošiljam le dobro blago brez vsake hibe. (1654-4)

Vsako naročilo se takoj izvrši s prvo pošto.

Na debelo. Vsak dan dohajajo novosti. Izvoz. Razpošiljatev: Proti povzetju ali oddaji tukašnjih referenc.

Schicht'ovo

patentovano milo

(1788-3)

z znamko „labud“ je najboljša vseh mil.

Trgovski učenec

zmožen slovenskega in nemškega jezika, 14-16 let star, se vzprejme v trgovino z mešanim blagom. Kje? pove iz prijaznosti upravnštvo „Slov. Naroda“. (1825-3)

JOS. KOLAR

izdelovalec kirurških instrumentov, nožev in orožja

v Ljubljani, Šelenburgove ulice šte. 6

6

6

6

6

6

6

6

6

6

6

6

6

6

6

6

6

6

6

6

6

6

6

6

6

6

6

6

6

6

6

6

6

6

6

6

6

6

6

6

6

6

6

6

6

6

6

6

6

6

6

6

6

6

6

6

6

6

6

6

6

6

6

6

6

6

6

6

6

6

6

6

6

6

6

6

6

6

6

6

6

6

6

6

6

6

6

6

6

6

6

6

6

6

6

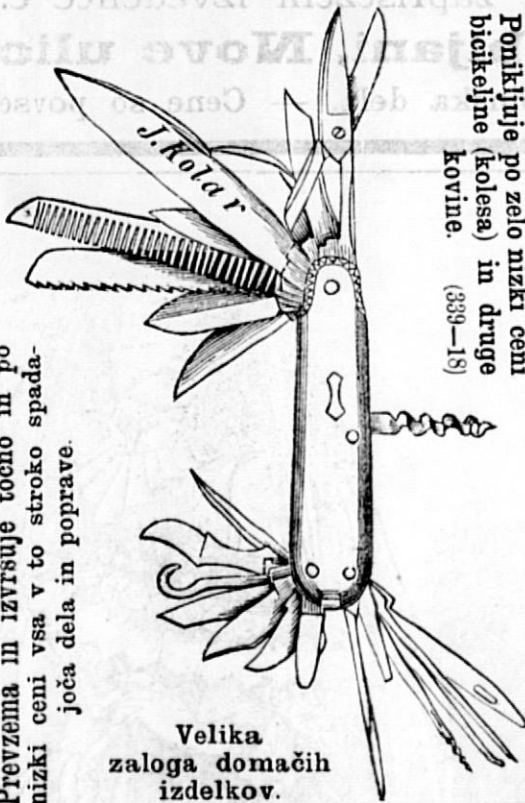
6

6

6

6

6

Velika zaloga domačih izdelkov.

Prezema in izvršuje točno in po nizki ceni vsa v to stroko spadajoča dela in poprave. Priporoča slavnemu p. n. občinstvu svojo bogato zalogo najfinjših britev, žepnih in družnih nožev, škarij za krojače, šivilje in manufakturi- ste ter vsakovrstnega vrtnarskega orodja.

Društvo „Národní dom“ razpisuje službo

mašinista, ob enem hišnika.

Pismene ponudbe sprejema upravni odbor do 29. prosinca t. l.

Oženjeni prosilci brez otrok imajo prednost. Plača po dogovoru.

V Ljubljani, dne 23. prosinca 1896.

(1822-2)

Upravni odbor.

S čim naj se krmijo psi?

Lepe, zdrave in čvrste pse se zredi samo, ako se rabi

Fattinger-jeve

patentirane

kolače iz mesnih

vlakn za pse

(Fleischfaser-Hundekuchen)

za krmljenje. Priporočajo jih vsi živinozdravniki in kynologi. Odlikovani so bili ti kolači z zlatimi medaljami. Prospekte in vzorce za poskušnjo pošilja gratis. (1668-3)

Fattinger & Comp.

Dunaj, Wiedner Hauptstrasse 3.

V Ljubljani jih ima na prodaj Peter Lassnik.

Najmodernejše toalete!

Najnižje cene!

Dunajska krojačica

Marija Baumgartner

(1799-3)

v Ljubljani, na Marije Terezije cesti št. 1.

Krojač za civilne obleke in raznovrstne uradniške uniforme.

F. Cassermann

(298-49)

v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 4

se priporoča slav. občinstvu za izdelovanje civilnih oblek po najnovejši faconi in najpovoljnejših cenah. Angleško, francosko in tuzemsko robo ima na skladišču. — Gg. uradnikom se priporoča za izdelovanje vsakovrstnih uniform ter preskrbuje vse zraven spadajoče predmete, kakor sablje, meče, klobuke za parado itd.

Poverjeni zalagatelj o. kr. uniformske blagajnice drž. železnice uradnikov.

J. Pserhofer-jeva

lekarna „pri zlatem državnem jabolku“

Dunaj, I., Singerstrasse št. 15.

J. Pserhofer-jeve

odvajalne kroglice, preje kri čistilne kroglice imenovane, staro- znano, lahko čist če domače zdravilo.

Od teh kroglic stane: 1 škatlica s 15 kroglicami 21 kr., 1 zvitok s 6 škat- ljičami 1 gld. 5 kr., če se pošlje nefrankovano proti povzetju pa 1 gld. 10 kr.

Če se poprej vpošlje denarni znesek, potem stane poštnine prosta pošiljatev: 1 zvitok kroglice 1 gld. 25 kr., 2 zvitoka 2 gld. 30 kr., 3 zvitki 3 gld. 35 kr., 4 zvitki 4 gld. 40 kr., 5 zvitkov 5 gld. 20 kr., 10 zvitkov 9 gld. 20 kr. (Manj ko 1 zvitok se ne more pošiljati.) Prosi se, izrečno „J. Pserhofer-ja odvajalne kroglice“ zahtevati

in na to paziti, da ima napis na pokrovu vsake škatlice na navodilu o uporabi stoječi podpis J. Pserhofer in sicer z rdečimi črkami.

Balaam zoper ozeblino J. Pserho- fer-ja. 1 lonček 49 kr., s poštnine pro- sto pošiljatev 65 kr.

Sok iz ozkega trpotca (Spitzwegerich- saft), 1 steklenica 50 kr.

Balsam zoper golšo, 1 steklenica 40 kr., s poštnine prosto pošiljatev 65 kr.

Stoll-ovi Kola-preparati, izvrstno krep- čilo za želodec in živce. 1 liter kola-vina ali eliksirja 3 gld., — 1/2 litra 1 gld. 60 kr., — 1/4 litra 85 kr.

Zdravilni obliž za rane pok. prof. Steudel-a, 1 lonček 50 kr., s poštnine prosto pošiljatev 75 kr.

Razen tu imenovanih preparatov so v zalogi še vse v avstrijskih časnikih oglašene tu- in inozemske farmacevtske specialitete ter se preskrbijo vsi predmeti, katerih morda ne bi bilo v zalogi, na zahtevanje točno in najceneje.

Pošiljatev po pošti izvršujejo se najhitreje proti temu, da se prej vpošlje denar, večje naročbe tudi proti povzetju zneska.

Če se prej vpošlje denar (najboljše s pošto nakaznico), potem je poštnina mnogo cenejša, nego pri pošiljatih proti povzetju.

Imenovane specialitete tudi prodajata v Ljubljani gospoda lekarja: Mardet- schläger in Plocoll.

(1419-11)

Grenka želodčna tinktura preje živ- ljenska esenca ali praške kapljice imeno- vana). Lahko raztoplivo zdravilo, draž i- nega in krepčujočega učinka na želodec pri oviranem prebavljanju. 1 steklenica 22 kr., 1 dvanaestorica 2 gld.

Čudezni balzam, 1 steklenica 50 kr.

Pijakarski prašek za prsi, 1 škatlica 35 kr., s poštnine prosto pošiljatev 60 kr.

Tannochinlin-pomada J. Pserho- fer-ja, najboljša sredstvo za rast las, 1 pušica 2 gld.

Univerzalna čistilna sol A. W. Bul- rich-a, domače sredstvo proti slabi pre- bavi, 1 zavoij 1 gld.

Išče se tajnik

za občino Velenje, eventualno okrajni zastop, z letno plačo 500 gld., in sicer od občine 150 gld., od okraja 350 gld., s sedežem v Velenji.

Prosilci morajo biti zmožni popolnoma slovenskega in nemškega jezika v govoru in pisavi. Dokazati morajo, da so že več let kot taki službovali.

Posebno se bode oziralo na prosilce, kateri so v računstvu dobro izur- jeni in dotičnih postav zmožni.

Prošnje se imajo vložiti na občino Velenje do 10. februarja t. l.

(1805-3)

Župan: Ježevnik.

Telegram!

Zaradi preselitve trgovine

v hišo na Šentpetersko cesto št. 8

prodam vse zimske, kakor tudi druge predmete

po 25—30 odstotkov ceneje.

(1800-2)

Ignacij Žargi

na Sv. Petra predmestju št. 4.

!! Plinova žarna luč !!

Usojam se p. n. plinovim trošilec naznanjati, da sem prevzel jedino prodajo

plinove žarne luči

spediterskega društva Löwinger in dr. v Trstu.

Nadalje sem prevzel v samoprodajo

svetilnice, ki same proizvajajo plin

za žarno luč.

Z žarno lučjo, katero jaz prodajam, se znatno plina prihrani in doseže se skoro dvojna svetloba, kakor z Auer-jevimi svetilnicami, in je znatno cenejša, kar daje upanje, da bodo sledila mnogobrojna naročila.

Z velespoštovanjem

Andrej Druškovič

Ljubljana, Glavni trg št. 10.

(1461-18)

Domača tvrdka!

Tesarski obrt IVAN ZAKOTNIK

Domača tvrdka!

tesarski mojster in zapriseženi izvedenec c. kr. deželne sodnije

v Ljubljani, Nove ulice št. 5

(1474-22)

se priporoča v vsa tesarska stavbinska dela. — Cene so povsem trpežnemu delu primerno nizke.

800

hrastovih pragov (Schweller)

1-80 m dolgih, pripravljenih za pokrivanje mostov in grap, kakor tudi za babe pri vrtnih ograjah, je na prodaj. — Več pové J. Lavrenčič, Dunajska cesta št. 25. (1834-1)

Izdelovanje perila

Na debelo! Za gospode, gospé in otroke. Na drobno!

Prevzemajo se opreme zanoveste. (316-45) Ustanovljeno leta 1870. Cena in blago brez konkurence!

Prevzemajo se opreme za novorojenec. Ceniti v nemškem, slovenskem in italijanskem jeziku se na zabiranje poštnine prosto pošljajo.

Za brezhiben kraj in najsolidnejšo postrežbo jamči tvrdka C. J. Hamann v Ljubljani zalagatelj perila več c. kr. častniških uniformovališč in uniformovanja v naši c. in kr. vojni mornarici.

Najlepše darilo za godovne in svečane prilike.

Oljnati portret

85 x 75 cm

Antona Martina Slomška

najfineje po najboljšem izvirniku izveden, na platno napet, v zlatih kovinsko-barok, antik-barok ter črnih zlato okrašenih okvirih po 10, 12, 15 in 18 glid.,

dobiva se

(1610-9)

v trgovini D. Hribarja v Celji.

Kaj je Anton Martin Slomšek Slovincem, bilo bi preveč govoriti. Njemu se imamo zahvaliti za družbo sv. Mohorja; njemu se imamo zahvaliti za najboljše in najlepše pedagoške spise in domovinsko ljubezen v nemajoče pesni. On bil je najodličnejši buditelj naroda in najbolj vneti zagovornik pravic Slovincem. Nobena slovenska hiša naj bi ne bila brez slike tega slavnega moža, ki je in ostane večni ponos in dika Slovincem.

Praško domače mazilo

(1700)

iz lekarne

b (2)

B. Fragner-ja v Pragi

je staro, najprej v Pragi rabljeno domače zdravilo, katero ohrani rane čiste in varuje vnetja in bolečine manjša ter hladi. — V pusicah po 35 in 25 kr. Po pošti 6 kr. več. Razpošilja se vsak dan.

Vsi deli embalaže imajo zraven stoječo zakonito deponovano varstveno znamko.

Glavna zaloga:

B. Fragner, lekarna „pri črnem orlu“, v Pragi.

Mala stran, ogel Spornarjeve ulice 203.

Naznanilo.

Udano podpisani

umetni in trgovski vrtnar v Ljubljani

priporoča p. n. občinstvu in častitim odjemateljem svojo bogato zalogo

zelenadnih, travnih in cvetličnih semen.

Priporoča se za izdelovanje

šopkov in vencev

s trakovi in napisi ali brez njih.

Nadalje priporoča mnogovrstne rastline za nove vrte, kakor tudi mnogovrstne rastline in cvetlice v loncih.

Vse v njegovo stroko spadajoče stvari se po najnižjih cenah in po najnovejši facon hitro izvrše.

Za mnogobrojna naročila prosi

z velespoštovanjem

(1762-3)

Alojzij Korsika.

Učenec

zmožen slovenščine in nemščine v govoru in pisavi se tu takoj vzprejme.

Kathreiner
KNEIPP^{ovo} SLADNO KAVO

Se dobi povsod - ½ Kile za 25 kr.

Kaj je
Kathreiner
Kneippova sladna kava?

To je zdrava hišna in družinska pijača, ki se izdeluje v Kathreinerjevih tovarnah ter ima podoben okus kakor prava bobova kava. Poleg drugih prednostnij se ta sladna kava že po tem okusu odlikuje pred drugimi takimi izdelki.

Kathreinerjeva kava je najokusnejša, najzdravejša in najcenejša primes k bobovi kavi. Ona je čisto priroden plod v celih zrnih in se rabi s velikim pridom namesto cikoriije in

drugih zmletih tvarin, ki se h' kavi mešajo, o katerih se pa kupec ne more prepričati, iz česa da so; uradne preiskave so pa dokazale, da so taki kavini nadomestki dostikrat z raznimi pritliklinami popačeni. Iz začetka se vzame ena tretjina Kathreinerjeve in dve tretjini prave kave; pozneje pa vsake polovico.

Tako postane kava voliko bolj zdrava in tudi mnogo cenejša. Kathreinerjevo kavo priporočajo najimenitnejši zdravniki, vsaki dan je bolj obrajtana kot zdrava redilna pijača v javnih zavodih, kakor tudi v stotisočeri družinah. Dobra je pa tudi »čista«, to je, brez primesi bobove kave, ker je zdrava, lahko prebavljiva, redilna in ob enem okusna jed.

Vsaka vestna gospodinja in mati, vsak prijatelj kave, ako mu je mar za lastno zdravje, naj rabi odslej Kathreiner-Kneipovo sladno kavo.

Le na to naj vsak pazi, da ne bo goljufan s kakim ničvrednim ponarejenim izdelkom, zato naj jemlje le izvirne bele zavoje z varnostno znamko, kakor se tu na strani vidi, ter s imenom.

Kathreiner!

Pozor! Bodite previdni in ne pustite se prekaniti. Pristna „Kathreinerjeva kava“ ima vedno enake, bele zavoje in se nikdar ne prodaja odkrita in na vago.

